

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta tělesné výchovy a sportu

Prezentace zimních olympijských her v televizních zpravodajstvích
s důrazem na gender problematiku

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce:

Doc. PhDr. Irena Slepíčková, CSc.

Zpracovala:

Olga Jungmanová

září 2006

Název práce : **Prezentace zimních olympijských her v televizních zpravodajstvích s důrazem na gender problematiku**

Title : **Presentation of The Winter Olympic games in TV sport news with focus on Gender problematic**

Cíl práce: Cílem výzkumu bylo kvantitativní hodnocení prezentace zimních olympijských her ve zpravodajství veřejnoprávní televizní stanice České televize a komerční televizní stanice TV Nova. To vše s důrazem na gender problematiku. Tento hlavní cíl pro objektivní posouzení byl diskutován také s ohledem na počty českých účastníků mužů a žen a jejich úspěšnost na ZOH 2006.

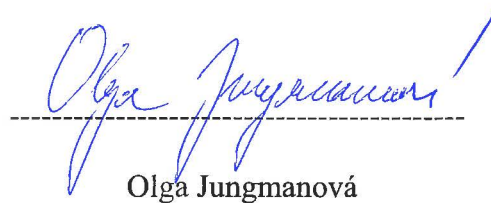
Metody práce: Data byla získávána pomocí obsahové analýzy mediálních sdělení sportovních televizních relací v době konání 20. zimních olympijských her v Turíně 2006. Data jsem získala cestou podrobných měření jednotlivých úseků zpravodajství a zanášením získaných údajů do předem připravených tabulek dle kódového klíče. V celém výzkumu se pracovalo s časovou jednotkou - vteřina.

Výsledky: Porovnání prezentace zimních olympijských her na vybraných televizních stanicích, porovnání celkového času věnovanému ženám a mužům v rámci zpravodajských relací, přehled účasti českých mužů žen na ZOH 2006, jejich úspěšnost v rámci jednotlivých disciplín.

Klíčová slova: Média, olympijské hry, gender problematika, prezentace televizní stanice, obsahová analýza.

Touto cestou bych chtěla poděkovat Doc. PhDr. Ireně Slepíčkové, CSc. za odborné vedení práce, za praktické rady a za možnost využít jejích zkušeností v této problematice.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracoval samostatně a použil jsem pouze literaturu uvedenou v seznamu bibliografické citace.

Olga Jungmanová

Svoluji k zapůjčení své diplomové práce ke studijním účelům.

Prosím, aby byla vedena přesná evidence vypůjčovatelů, kteří musejí pramen převzaté literatury řádně citovat.

Jméno a příjmení: Číslo obč. průkazu: Datum vypůjčení:

Poznámka:

Obsah:

1.	ÚVOD	9
2.	TEORETICKÁ ČÁST	11
2.1	Média	11
2.1.1	Rozvoj a význam médií, vývoj masové komunikace	11
2.1.2	Média a společnost	12
2.1.3	Typy médií	13
2.1.3.1	Tištěná média	14
2.1.3.2	Média s vysílaným signálem	15
2.1.3.3	Telematická média a Internet	16
2.1.4	Sport a média	17
2.2	Olympijské hnutí	20
2.2.1	Zimní olympijské hry	22
2.2.1.1	Olympijské sporty	23
2.3	Gender	24
2.3.1	Gender versus feminismus	26
2.3.2	Gender v médiích	27
2.3.3	Ženy ve vrcholovém sportu	29
3.	CÍL A ÚKOLY PRÁCE	31
4.	METODOLOGIE	33
4.1	Metody výzkumu	33
4.2	Obsahová analýza a její cíle	34
4.2.1	Výzkumný proces obsahové analýzy mediálního sdělení	35
4.2.2	Výběr vzorků pro obsahovou analýzu	37
5.	METODY ŘEŠENÍ	37

5.1	Výběr médií pro výzkum	37
5.2	Výběr zpravodajských relací pro výzkum.....	38
5.3	Sledované období výzkumu.....	38
5.4	Technika sběru dat	39
5.4.1	Snímací zařízení.....	40
5.4.2	Měřicí zařízení	41
5.5	Zpracování a analýza dat.....	41
5.5.1	Základní tabulka.....	41
5.5.1.1	Skupiny základní tabulky	42
6.	VÝSLEDKOVÁ ČÁST	47
6.1.	Obsahová analýza televizního sportovního zpravodajství Branky, body, vteřiny (BBV) na 1. programu České televize	47
6.1.1	Rozbor struktury zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV) na programu ČT1	49
6.1.2	Rozbor zpravodajské relace Branky, body vteřiny (BBV) na programu ČT1 v době konání ZOH 2006 v Turíně.....	51
6.1.3	Prezentace žen a mužů v rámci sportovního televizního zpravodajství Branky, body, vteřiny (BBV) v době konání ZOH 2006 v Turíně.....	51
6.1.4	Prezentace jednotlivých disciplín v každém dni v průběhu ZOH 2006 s důrazem na gender problematiku	53
6.1.5	Prezentace zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV) na programu ČT1 podle formy sdělení jednotlivých příspěvků s důrazem na gender problematiku.....	55

6.1.6	Prezentace jednotlivých příspěvků věnovaných individuálním sportům, týmovým sportům a zpráv věnovaných programu ve zpravodajské relaci Branky, body, vteřiny (BBV) na programu ČT1 s důrazem na gender problematiku	59
6.1.7	Prezentace jednotlivých sportovních disciplín vysílaných v rámci sportovní zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV), s rozlišením sportů olympijských a sportů neolympijských	61
6.2	Obsahová analýza sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny na TV NOVA	65
6.2.1	Rozbor struktury sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny vysílané na TV Nova v době konání ZOH 2006 v Turíně	65
6.2.2	Rozbor zpravodajské relace Sportovní noviny na TV Nova v době konání ZOH 2006 v Turíně	68
6.2.3	Prezentace žen a mužů v rámci sportovního televizního zpravodajství Sportovní noviny v době konání ZOH 2006 v Turíně	69
6.2.4	Prezentace jednotlivých disciplín v každém dni v průběhu ZOH 2006 s důrazem na gender problematiku	71
6.2.5	Prezentace zpravodajské relace Sportovní noviny na TV Nova podle formy sdělení jednotlivých příspěvků s důrazem na gender problematiku	72
6.2.6	Prezentace jednotlivých příspěvků věnovaných individuálním sportům, týmovým sportům a prezentace zpráv věnovaných programu ve zpravodajské relaci Sportovní noviny na TV Nova s důrazem na gender problematiku	76

6.2.7	Prezentace jednotlivých sportovních disciplín vysílaných v rámci sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny s rozlišením sportů olympijských a sportů neolympijských.....	78
6.3	Porovnání veřejnoprávní televizní stanice Česká televize a komerční televizní stanice TV Nova	80
6.3.1	Porovnání celkového času věnovanému ženám a mužům ve zpravodajské relaci Branky, body, vteřiny (BBV) a Sportovní noviny v době konání ZOH 2006 v Turíně	80
6.3.2	Porovnání počtu jednotlivých disciplín v každém dni v průběhu ZOH 2006 v Turíně v České televizi (BBV) a na TV Nova (Sportovní noviny) s důrazem na gender problematiku	82
6.3.3	Srovnání prezentace zpravodajských relací v České televizi (BBV) a na TV Nova podle formy sdělení jednotlivých příspěvků.....	84
6.3.4	Porovnání počtu jednotlivých příspěvků, které byly věnovány individuálním, týmovým sportům a příspěvkům věnujících se programu v České televizi (BBV) a na TV Nova	85
6.4	Přehled účasti českých mužů a žen na ZOH 2006 v Turíně a jejich úspěšnost v rámci jednotlivých disciplín	86
7.	DISKUSE	90
8.	ZÁVĚR	92
	Použitá literatura	94
	Přílohy A, B, C	97

1. Úvod

Sport a média jsou fenomény dnešní doby, které se dotýkají každého z nás. Sport je dnes již nedílnou součástí života a životního stylu. Každý se rád pochlubí svými sportovními výkony, ve volném čase se „sluší“ provozovat nějaký sport. V zájmu zachování svého zdraví, dobré tělesné a duševní kondice by každý z nás měl mít sport zařazen mezi svými životními rituály a aktivně se mu věnovat. Sport má ale řadu příznivců i z řad neaktivních „sportovců“ diváků, kteří sport sledují, fandí mu, aniž by se ho aktivně účastnili.

V životě pasivního sportovního diváka hraje důležitou roli zprostředkovatel sportovního zážitku, tedy média. Média se, stejně jako sport v aktivní formě, snaží přilákat co nejvíce příznivců diváků. Na zájmu a počtu diváků jsou média přímo závislá. Sport svou oblíbeností v aktivní i pasivní formě přispívá ke zvýšení počtu nejen příznivců – sportovců, ale i příznivců diváků. Pro média jsou proto příznivci sportu, sportovních přenosů, sportovních hvězd a celebrit velmi výhodným potenciálním zdrojem příjmů. Protože v mediálním světě se výše sledovanosti rovná výši příjmů, ať už od sponzorů nebo inzerentů reklam apod., stal se sport pro média velmi výhodným obchodním artiklem, zvláště pak soutěže a sportovní události mezinárodního, lépe však celosvětového významu, např. světový šampionát nebo olympiáda.

Tato skutečnost přispívá k vzájemné podpoře sportu médií a naopak a vzájemná spolupráce se zdá být v dalším fungování velmi prospěšná pro obě strany. K tomu aby si média zajistila co největší přízeň a počet diváků a co nejefektivněji se dokázala s divákem o informace podělit, slouží celá řada výzkumů. I následující diplomová práce se snaží tyto informace získat.

Pokud mluvíme o sportu a sportovcích, většině z nás se vybaví sportovec - muž, nesmíme ale zapomínat, že sportování není jen mužskou doménou, ale že své místo mají ve sportu i ženy, tedy ženy – sportovkyně. To jakou představu máme o ženách sportovkyních nám předkládají především média. Média zaujímají zcela výjimečnou pozici v možnosti ovlivňovat myšlení lidí, vytvářejí a prohlubují jejich myšlenkové stereotypy, názory apod. Pokud mluvíme o myšlenkových stereotypech týkajících se postavení mužů, žen a rolích, které jim jsou přisuzovány, mluvíme o genderových stereotypch. V mém výzkumu jsem se zabývala otázkou, jak jsou tyto

genderové stereotypy prezentovány a překonávány v médiích. Protože nejvíce informací o postavení a roli žen a mužů v naší společnosti získává veřejnost z televizního vysílání, byl můj výzkum zaměřen právě na tento typ média. Na českém mediálním trhu působí dva typy televizních stanic: veřejnoprávní a komerční, tento výzkum byl tedy zaměřen i na vzájemné srovnání těchto dvou typů stanic. Řada výzkumů se samozřejmě touto otázkou také zabývala (např. Síbrt M., který provedl výzkum o genderových stereotypech: *Genderové stereotypy aneb o ženách v českých televizi*, 2004), mým úkolem ale bylo zaměřit se právě na prezentaci sportovců a sportovkyň v televizním vysílání, konkrétně jsem se tedy ve svém výzkumu zaměřila na vysílání sportovních zpravodajských relací. Vzhledem k tomu, že rok 2006 byl rokem, kdy proběhly 20. zimní olympijské hry v Turíně, naskytla se příležitost „otestovat“ vysílání vybraných televizních stanic právě v období, kdy probíhal tento výjimečný sportovní svátek. Tímto výzkumem bych ráda přispěla k tvorbě ucelenějšího obrazu o ženách sportovkyních na televizních obrazovkách, protože tato oblast zkoumání je stále ještě na svém počátku a bude třeba řady dalších výzkumů, které tuto oblast zkoumání rozšíří.

2. TEORETICKÁ ČÁST

2.1 Média

Média – dnes již pojem, se kterým přišel do styku každý z nás, je něco, co ovlivňuje náš každodenní život soukromí i veřejný a bez nadsázky se dá říci, že mají nad námi určitou moc. Jsou pro nás zdrojem informací, poznatků, zkušeností a spoluutvářejí náš pohled na okolní svět, tak jak ho vnímá každý z nás. Je proto důležité, abychom se v tomto dnešním „medializovaném“ světě alespoň částečně orientovali a sdělení podávaná médii dokázali interpretovat a vyhodnocovat.

Slovo „médium“ vychází z latiny a znamená prostředek, prostředníka, zprostředkující činitel, tedy to, co něco zprostředkovává, zajišťuje. Obory, které se věnují různým projevům mezilidské, sociální komunikace, označují pojmem médium/média to, co zprostředkovává někomu nějaké sdělení. Nelze však přehlédnout to, co dělá každý z nás, používá slovo médium/média v různých významech, na jednu stranu se jím myslí technologie, které nám sdělení zprostředkovává (např. televize, tisk), na druhou stranu myslíme osobu, která určité sdělení produkuje. A právě proto, že média je možné popisovat z různých hledisek jsou považovány za velice složitý jev, který se proměňuje v čase i v prostředí, kde působí.

2.1.1 Rozvoj a význam médií

S rozvojem lidské společnosti rostla touha nejen se dorozumívat a informovat se navzájem, ale touha překonat čím dál tím větší vzdálenosti a počty příjemců určitého sdělení. A tak jak se rozvíjela lidská společnost, rozvíjela se i lidská komunikace. O periodizaci vývoje lidské komunikace se pokusil DeFleur a Ball- Rokeach (*Teorie masové komunikace*, 1996). Rozlišili 5 základních etap ve vývoji lidské komunikace:

- 1) epochu znamení a signálů,
- 2) epochu mluvení a jazyka,
- 3) epochu psaní,
- 4) epochu tisku,
- 5) epochu masové komunikace

Přičemž jednotlivé epochy se nestřídají, nýbrž se přidávají k ostatním možnostem. S postupem času a snahou překonat nejen velkou vzdálenost a pouhé uchování sdělení, ale i potřebou doručit či zpřístupnit sdělení nejen jednomu, ale většímu počtu adresátů, příjemců vedly k samotnému velkému rozvoji médií. Tedy k tomu, že média nabývala čím dál tím více na významu jako média mezilidské komunikace celospolečenská (tj. taková, která slouží komunikaci mezi jedním výchozím bodem a blíže neurčeným, ale vysokým počtem bodů cílových) a nikoliv interpersonální (tj. taková, která počítají s komunikací mezi dvěma až třemi lidmi). Zjednodušeně lze tedy popsat proces komunikace jako přenášení sdělení od nějakého zdroje (podavatele) k nějakému adresátovi (příjemci). Köpplová s Jirákem (2003) tento proces přirovnávají od počátku 20. století k systému dopravy a schématicky ho zobrazují takto: zdroj → sdělení → příjemce. V těchto souvislostech pak hovoří o přenosovém modelu komunikace.

2.1.2 Média a společnost

S rozvojem společnosti a s tím jak se stávala společnost složitější, se nároky na interpersonální komunikaci, která do té doby hrála nejdůležitější roli (přenos ústní informace) začaly zvyšovat a nedařilo se je pouze touto komunikací uspokojit. Nároky stále složitější společnosti, myšleno politické, ekonomické a kulturní, tedy vyrovnal nástup komunikace masové.

Začátek epochy masové komunikace, která nás zajímá nejvíce můžeme datovat na počátek 19. století s příchodem novin, později telefonem a telegrafem. Vzhledem ale k počtu uživatelů bude přesnější datovat počátky epochy masové komunikace na

počátek 20.století, kdy je můžeme spojovat s rozšířením filmu, rozhlasu a televize. Tedy média, která nastartovala od té doby změnu, která trvá v jistých obměnách až do dnešních dní.

Komunikační prostředky, které nám takovou masovou komunikaci umožňují se označují výrazem masová média. Jejich podstatným rysem je skutečnost, že nepodporují vysílání a přijímání sdělení na obou stranách, ale svou podstatou staví jednoho účastníka do role vysílatele (podavatele) a druhého do role příjemce. A právě povaha příjemce – tj. početné skupiny lidí, které mají navzájem slabé nebo žádné sociální vazby, většinou se neznají, tvoří tedy „masu“ – svádí k představě o anonymním souboru příjemců, který dal těmto médiím označení. Mezi masová média v tomto smyslu patří noviny, časopisy, knihy, pozemní, kabelové i satelitní televizní a rozhlasové vysílání, film, kompaktní disky i magnetofonové nahrávky, stejně jako ekvivalenty těchto „tradičních médií“ v kyberprostoru počítačových sítí, zvláště internetu. (Köpplová, Jiráček, 2003)

2.1.3 Typy médií

Při studiu dějin masových médií a rovněž i jednotlivých typů médií se vychází ze čtyř hlavních aspektů, která vývoj médií určují: technologie; politická, sociální, ekonomická a kulturní situace společnost; skupina činností, funkcí a potřeb; lidé – sdružující se do skupin či tříd podle zájmů.

Tyto aspekty vstupují do vzájemných interakcí a nabývají v různých dobách a v různých podmínkách různý stupeň důležitosti. Při studiu historie masových médií bychom neměli tyto aspekty oddělovat a už vůbec ne opomíjet.

Rozlišujeme tři základní skupiny, do kterých můžeme média, i podle historického kontextu rozdělit:

- Tištěná média
- Média s vysílaným signálem
- Telematická média a Internet

2.1.3.1 Tištěná média

Na počátku dějin moderních médií stojí bezpochyby *tištěná kniha*, jejíž objevení bylo převratnou událostí svého druhu. Ačkoliv šlo při tisku v podstatě o technický prostředek, který nahradil do té doby používané ruční přepisování textů, byl to vynález převratný.

Fenomén knihy jako média v historickém kontextu je tedy důležitý v několika bodech: svázané stránky, velký počet kopií, rozličný obsah, individuální užití a svoboda publikování.

Pro společnost významnější a rozvoj masového média podstatnější je jiný fenomén – *noviny*. První noviny, které se objevily na přelomu 16. a 17. století se vyznačovaly periodicitou, byly volně v prodeji a sloužily k mnohostranným účelům (informování, zaznamenávání událostí, inzerování, rozptýlení apod.). Důležitější je při tom až pozdější podoba tisku – komerční. Pro dějiny komunikace má tato komerční podoba tisku jakožto společenské instituce rozhodující okamžik. Šlo o nalezení nové literární, sociální a kulturní formy, která se silně orientovala na realitu a individualitu. Komerční zaměření novin a způsob financování masového tisku, který je závislý především na příjmech z reklamy výrobků, vyvíjí obrovský tlak na obsah novin (Curran, 1988). Tak lze také vysvětlit vznik nového typu novin: odlehčených a zábavnějších, bulvárnějších, které mají velice početnou čtenářskou obec (především z řad lidí s nižšími příjmy a nižším vzděláním – tedy nejpočetnější skupina obyvatelstva) a jsou protikladem „seriozním“ listům, které přinášejí především ekonomické a politické informace. V českých zemích se právě pro masový tisk vžil pojem *bulvární* tisk. Termín je odvozen od francouzského modelu listů prodávaných na širokých pařížských ulicích – bulvárech. (Köpplová, Jiráček, 2003)

Film, který se objevil na konci 19. století jako technická novinka, v podstatě reagoval na poptávku stejné skupiny obyvatelstva (nižší vzdělání a příjmy), která najednou řešila problém co s volným časem, který měla do té doby vyplněn pouze prací. Jedním z rozhodujících okamžiků v dějinách filmu, který znamenal určitý předěl, je i příchod televize.

2.1.3.2 Média s vysílaným signálem

Rozhlas a televize jako masová média mají za sebou přibližně sedmdesátiletou historii. Obě média vyrostla z technologií, jež existovaly před nimi – z telefonu, telegrafu, fotografie a nahrávání zvuku a od těchto již existujících médií si vypůjčila i existující nejoblíbenější obsahy: film, hudbu, příběhy, zprávy i sport. Charakteristickými rysy těchto médií byl a je: audiovizuální obsah, rozsáhlý rozsah a dosah, veřejný národní a mezinárodní charakter a velmi rozmanité podoby obsahu. Jejich novum spočívá ve schopnosti přímého sledování, přenášení a zaznamenávání událostí ve chvíli, kdy se dějí.

Je otázkou, kam však budou tyto média v současném medializovaném světě směřovat.

V průběhu let, televizní i rozhlasové vysílání, prošlo podobným vývojem jako tisk a noviny. Vyprofilovaly se zde dva typy vysílání: bulvární a seriózní, přičemž tento vývoj kopíruje vznik dvou typů stanic: veřejnoprávní rozhlasové a televizní vysílání a komerční (soukromé) rozhlasové a televizní vysílání. Vzhledem k oblíbenosti především televizního vysílání, si popíšeme vysílání televizní a to v našich podmínkách (tedy České republice).

Veřejnoprávní televizní stanice - Česká televize je veřejnou institucí provozující televizní vysílání. Jejím hlavním úkolem je tvorba televizních programů a jejich vysílání prostřednictvím zemských vysílacích zařízení a jiných technických prostředků, a to analogově i digitálně. Touto činností, jakož i výrobou televizních pořadů, popřípadě dalšími činnostmi, poskytuje službu veřejnosti a přispívá k rozvoji kultury. Vytváří a vysílá (šíří) televizní programy po celém území České republiky, vytváří, udržuje a využívá své archivní fondy, spolupracuje s významnými kulturními a uměleckými organizacemi či společnostmi, podporuje českou filmovou tvorbu, v oblasti zpravodajských a publicistických pořadů zajišťuje regionální vysílání prostřednictvím televizních studií pro území jejich působnosti a další. (Statut České televize, zákon č. 483/1991 Sb.) Každý majitel televizního přijímače má ze zákona č. 348/2005 Sb. povinnost platit televizní poplatek, ten slouží k financování veřejné služby České televize.

Komerční televizní stanice - TV Nova a Prima, vysílají každá na jednom programu a orientují se především na sledovanost, kterou měří ukazateli efektivnosti

(rating). Sledovanost čili rating je v procentech vyjádřený podíl diváků, kteří sledovali určitý program či určitou stanici, ze všech, kteří ve sledovaném období měli skutečně zapnutý přijímač. Rozdílný je tedy oproti veřejnoprávní televizní stanici způsob financování televizního vysílání. U komerčních televizních stanic neexistuje systém poplatků, kterými by byla televizní stanice a potažmo i televizní vysílání financováno. Hlavní zdroj příjmů je v tomto případě prodej reklamního času, který určuje i samotný ráz televizních stanic. Proto hlavním úkolem tohoto typu stanic je přilákat co největší pozornost co nejširší části publika, které zpětně svou sledovaností ovlivňuje počet financí, které do televizní stanice reklamního času plyne. To je často podrobováno ostré kritice, protože komerční televizní stanice budí dojem, že nemají zájem na poznání svého publika, pouze potřebují prokázat, že jsou schopny oslovit publikum určité velikosti (zjištěno díky průzkumům sledovanosti či podílů na trhu peoplemetry apod.). A oslovují je pořady, které co nejširší část publika přitáhne (alespoň z jejich pohledu), pořady s bulvární tematikou, pořady, které šokují, nabídnou netradiční zážitek apod. I přes zvyšující se oblibu médií „nového“ typu, není důvod předpokládat, že bychom se dočkali razantnější změny, která by televizní vysílání nějakým způsobem obsahově změnila a že by se zde nějaký další typ televizní stanice objevil.

2.1.3.3 Telematická média a Internet

Telematická média, tedy taková, která v sobě kombinují telekomunikaci a informatiku se někdy označují jako „nová elektronická média“. Podstatou těchto médií je vizuální zobrazovací jednotka (televizní obrazovka) spojená s počítačovou sítí. McQuail (1999) popisuje hlavní rozdíly oproti „starým médiím“, tedy televizi, rozhlasu a potažmo i tisku, takto: decentralizace, flexibilita, interaktivita a vysoká kapacita. Vyzdvihuje to, že příjemce si může vybírat, vyměňovat obsahy, odpovídat apod. Vedle již existující televize a rozhlasu jsou známa především ve dvou podobách: *teletex* a *videotex*. Při přenosu informací nabízejí celou řadu interaktivních služeb, které může využít každý, kdo je na příslušnou síť napojen.

V dnešní době se i tato média již dají řadit k těm „starým“. V době nastupující digitalizace obrazového či jazykového sdělení a možnosti jejich přenosu pomocí satelitního či internetového spojení může být jakýkoliv mediální produkt snadno zpracován a distribuován po celém světě. Köpplová, Jirák (2003) mluví v této souvislosti o globalizaci a standardizaci současného světa, kdy je možné všechny mediální obsahy přenášet po jednotné síti. To se podařilo ke konci 20.století především díky rozvoji počítačů a rozrůstající počítačové celosvětové sítě – internet a s ním spojený World Wide Web (www), které umožňují rychlou výměnu a vyhledávání informací, textů, obrázků, videozáznamů apod. ve světě, kde již neexistují žádné hranice mezi státy či kontinenty. Jak dále Köpplová (2003) píše: internet čili „sít' sítí“ nemá žádného vlastníka, žádnou jednotnou organizaci, žádná významná regulační opatření, pohybujeme se tedy v jakémsi nefyzikálním prostoru, v němž se mohou realizovat nejrůznější typy komunikace. William Gibbon, jak jej Köpplová cituje již v roce 1984 použil pro tento prostor výraz „kyberprostor“ (cyberspace) a charakterizoval ho slovy: „není to opravdový prostor, není to skutečné místo. Je to myšlený prostor“. A v tomto kyberprostoru se začaly objevovat stále populárnější nové typy komunikace – elektronická pošta, chaty, diskusní kluby konference apod., které se zde vyskytují vedle tradičních typů, které již byly v této kapitole popsány.

2.1.4 Sport a média

V předchozích kapitolách jsme se seznámili s typy médií, prostřednictvím kterých nám jsou informace předávány. V následující kapitole se podíváme na to, jakou paralelou v historickém vývoji prošel sport v rámci jednotlivých typů.

Jako první se sportovní informace objevují na stránkách deníků a novin, v podobě krátkých sloupků, či sportovních příloh, v podstatě v takové formě, ve které je známe i dnes. Aktuální zprávy o průběhu či výsledku určité sportovní události se přenášely pomocí telegrafu či později telefonu a tyto zprávy se přepisovaly na speciální informační tabule, kde byly volně k dispozici. Zvyšující se zájem o sportovní zprávy

neunikl ani zájmu inzerentů v jednotlivých tiskovinách a sport tak přispěl i k rozvoji placené inzerce a placené reklamy vůbec.

Významným předělem ve vývoji sportu v médiích přispěl rozvoj rozhlasového a televizního vysílání. Zpočátku méně rozšířená forma mediálního sdělení, které musela překonávat především technické problémy a problémy dostupnosti, si brzy našla své místo nejen na úřadech a veřejných budovách, ale i v řadě domácností. Již od roku 1920 začínají vznikat, především ve Spojených státech amerických, první pravidelná televizní vysílání, televizní přijímače ovšem ještě nejsou tou dobou běžnou součástí domácností. Jak se dozvídáme z dobových materiálů Českého (Československého) rozhlasu, dochází 18. května 1923 k zahájení pravidelného vysílání Radiožurnálu v češtině z vysílače Kbelech u Prahy a v roce 1924 najdeme ve vysílacím plánu Radiožurnálu i pravidelné sportovní zpravodajství. V roce 1924 také přinesl první, dá se říci experimentální, zprostředkovaný sportovní přenos, kdy pomocí telefonu byly přenášeny zprávy z průběhu boxerského zápasu do rozhlasového studia, kde je komentátor předával dál do éteru, tedy živého vysílání. Tento primitivní pokus o sportovní přenos je mnohdy označován za vůbec první v Evropě, setkal se s poměrně velkým ohlasem posluchačstva a přispěl k rozvoji tohoto typu vysílání. V roce 1926 se uskutečnil přímý přenos z místa utkání, z fotbalového zápasu mezi Slávií a Hungárií (Maďarsko) a je považován za první sportovní reportáž tohoto druhu v Evropě. K posluchačům se tak dostal nejen zvuk, který zachycoval atmosféru utkání, ale i věrné líčení průběhu zápasu spojené s odborným výkladem, který posluchačům zprostředkoval reportér. (Maršík, 2003)

V období mezi světovými válkami dochází k rozvoji televizních přijímačů a v roce 1935 k prvnímu experimentálnímu televiznímu vysílání v několika státech (např. USA, Německo, Velká Británie a dalších). V roce 1936 dochází k prvnímu spojení televizního vysílání a sportu v podobě vysílání obrazového signálu z X. letních olympijských her v Berlíně.

II. světová válka po dobu svého trvání další vývoj přerušila, o to větší růst ale nastal, když se země vrátily k mírové politice. Po II. světové válce dochází k velkému rozmachu televizního vysílání, rostla nejen kvalita přijímačů, ale především jejich dostupnost. V roce 1948 došlo v Československu k prvnímu experimentálnímu vysílání sportovního televizního přenosu na našem území z XI. Vsesokolského sletu v Praze, který však ještě nebyl určen veřejnosti. K zahájení pravidelného vysílání došlo 25.

února 1954 a již za rok, 11. února 1955 došlo na první přímý sportovní televizní přenos, hokejové utkání ČSR – IF Leksand ze Zimního stadionu v Praze.

60. léta jsou ve znamení rozmachu, televizní přijímač se stává součástí většiny domácností vyspělých zemí. V USA na začátku šedesátých let vlastnilo okolo 87 % domácností přinejmenším jeden televizní přijímač. A k těmto zemím se pomalu začínají přidávat i země východní Evropy, včetně Československa. Sport si našel v televizním vysílání své místo podobně jako u vysílání rozhlasového, stejně tak diváci, kteří byli původně jen posluchači rádi přešli od mluveného slova k pohyblivým obrazům. Sportovní přenosy si našli své místo na televizních obrazovkách a našli si svůj nejvhodnější vysílací čas - o víkendech, kdy se staly oblíbenou zábavou, přes týden pracující, dělnické třídy.

11. března 1956 se poprvé vysílalo týdenní sportovní zpravodajství Branky, body, vteřiny; pořad, který se objevuje dodneška na obrazovce jako doklad nejstaršího nepřetržitě vysílaného televizního pořadu v České republice. „Sportovní zpravodajství je zaměřeno především na zachycení průběhu a výsledku sportovních akcí, a to zvláště profesionálních klání ve sportech, jež se těší velké oblibě u publika, ať již dlouhodobě (lední hokej, fotbal), či příležitostně v závislosti na momentálním úspěchu českých sportovců v mezinárodním srovnání (atletika, lyžování apod.).“ (Köpplová, Jiráček, 2003)

V období 1960 – 1980 televize přechází na barevné vysílání, oblíbenost sportovních přenosů stále roste a s tím ruku v ruce rostou i příjmy z reklamního času, který kopíruje sportovní přenosy. Televizní stanice začínají do sportu aktivně zasahovat, ovlivňují ho nákupem práv na vysílání jednotlivých soutěží a tento „boj“ o diváka prostřednictvím přenosů různých typů mnohdy exkluzivních soutěží pokračuje dodnes. Vysílací práva především mezinárodních soutěží se staly velmi drahým a prestižním artiklem. Od 80. let také pokračuje technický vývoj v televizním vysílání, na trhu se začínají objevovat placené sportovní kanály, rozšiřuje se vysílání kabelová televize, satelitní vysílání, kanály, které nabízejí nepřetržité vysílání sportovních soutěží všeho druhu a uspokojí tak každého sportovního fanouška v plné míře.

2.2 Olympijské hnutí

V druhé polovině 19. století byly mezinárodní sportovní soutěže organizovány spíše nahodile. Existovalo sice několik mezinárodních federací, v některých sportech se soutěžilo podle mezinárodně uznaných pravidel, ale podstatná změna nastala až po roce 1894.

Na sjezdu pořádaném Uníí francouzských sportovních společností listopadu 1892 předložil francouzský pedagog Pierre de Coubertin (1863–1937) návrh obnovit v nové formě starověké olympijské hry. Na jeho žádost odpověděla Unie kladně a svolala krátce na to do Paříže kongres všech tehdejších důležitých sportovních organizací. Kongres začal 16. června v prostorách Sorbony, pařížské univerzity, za účasti asi 2000 zástupců z dvanácti evropských zemí a z Ameriky. O několik dní později, přesněji 24. června 1894, byl Coubertinův návrh na založení olympijských her přijat.

Byl jmenován první šestnáctičlenný olympijský výbor, kterému bylo uloženo, aby pečoval o rozvoj olympijského hnutí. Členem tohoto zakládajícího Mezinárodního olympijského výboru (MOV) byl mimo jiné také PhDr. Jiří Guth-Jarkovský, zastupující do roku 1918 oficiálně zemi Čechy, v letech 1919-1943 Československo, předsedou byl zvolen baron Pierre de Coubertin, který vedl MOV až do roku 1925.

Ušlechtilým cílem olympijského hnutí je vzbuzovat prostřednictvím sportu úctu a dobrou vůli mezi národy. Tento cíl je naplňován především pořádáním olympijských her, ojedinělého sportovního festivalu, na němž se setkávají sportovci soutěžící v různých sportech.

Olympijské hry završují takzvanou olympiádu. Olympiádou se rozumí, stejně jako tomu bylo ve starověkém Řecku, čtyřleté období zahrnující čtyři po sobě jdoucí léta. Olympijské hry představují vyvrcholení této doby, doslova se říká, že jsou „oslavou olympiády“.

První olympiáda nové doby byla slavena v Aténách roku 1896 – olympiády i olympijské hry se tedy počítají od tohoto data, i když se olympijské hry v některé olympiádě nemohly konat, například v období obou světových válek.

Jsou pořádány letní olympijské hry (LOH) a zimní olympijské hry (ZOH). Zimní olympijské hry mají samostatné číslování - první ZOH se konaly v roce 1924,

počínaje tímto datem jsou označovány pořadovými čísly. Letní i zimní olympijské hry byly pořádány tomtéž roce, završovaly tak vcelku přehledně příslušnou olympiádu. Od roku 1994 se ZOH přesunuly do meziobdobí olympijského cyklu, aby obě události neprobíhaly v jednom roce. Důvody byly především ekonomické – rozložení nákladů a lepší možnosti získávání příjmů.

O místě konání olympijských her rozhoduje mezinárodní olympijský výbor, ten svěřuje pořadatelsví nikoliv zemi nebo území, ale konkrétnímu městu. Uchází-li se město o kandidaturu, musí zaručit, že uspořádá hry podle všech záměrů a ustanovení, které určuje MOV. Patří k nim mimo jiné respektování všech regulí olympijské charty (souhrn zásad, řádů a organizačních principů MOV) i dodržení tzv. olympijského protokolu, zahrnujícího naplnění vlastního sportovního programu her, přesný postup přizabíjení her a jejich zakončení, při vyhlašování vítězů apod. (Flegl, 1999)

K účasti na olympijských hrách přihlašují závodníky národní olympijské výbory, organizace které pečují o rozvoj olympijského hnutí v jednotlivých zemích. Český olympijský výbor (ČOV) vznikl už v roce 1899 (tehdy nesl název Český výbor pro hry olympijské, v letech existence Československa působil tento orgán jako Československý olympijský výbor). Stejně jako MOV, i tyto výbory dbají na dodržování zásad rovnoprávnosti sportovců, pokud jde o národnost, vyznání nebo čehokoliv jiného, proti doping, anebo proti tomu, aby nad sportovními ideály převládly zájmy finanční. (Flegl, 1999)

Olympijské hry jsou výlučným „vlastnictvím“ MOV a veškeré výtěžky z oslavy her musí být použity k rozvoji olympijského hnutí a sportu. V počátcích novodobých her vše fungovalo na principu osobních výdajů, jediné další zdroje se získávaly pomocí veřejných sbírek. Náklady se ale neustále zvyšovaly a bylo nutné nalézt nový zdroj příjmů, kterým se stala loterie. U nás tuto službu zajišťuje Sazka a její výnosy jsou největším příjmem Českého olympijského výboru. Tradičním zdrojem jsou také státní dotace. Hlavním finančním zdrojem dnešní doby je příjem z médií a to především z televizních práv. V současnosti činí poplatky za televizní přenosy více než 50 % příjmů MOV. Dalšími příjmy jsou sponzoring, prodej olympijské symboliky

formou programu TOP. TOP představuje omezený počet 10ti sponzorů, kteří získávají právo používat se svým logem i symboly olympijských her (olympijský znak – pětice kruhů apod.)program ražení olympijských pamětních mincí a prodej licencí MOV. Olympijské výbory v každé zemi se pak snaží získávat finance od svých partnerů, v České republice má ČOV partnery rozděleny na několik stupňů: generální, oficiální, generální mediální, mediální. Provázanost olympijských her s médii je zjevná.

2.2.1 Zimní olympijské hry

S myšlenkou přivést na svět zimní obdobu olympijských her si Mezinárodní olympijský výbor (MOV) v čele s Pierrem de Coubertinem začal pohrávat již v roce 1908. Do programu OH v Londýně se totiž dostalo krasobruslení . Iniciativy se chopili Němci, kteří zatoužili, aby se pod křídly berlínské olympiád, plánované na rok 1916, soutěžilo ve Schwarzwaldu v několika zimních odvětvích. To se díky I. světové válce neuskutečnilo. Na prvních poválečných hrách v Antverpách v roce 1920 se v rámci programu opět představilo krasobruslení a navíc lední hokej – Československo vybojovalo 3. místo. To už baron de Coubertini inicioval samostatné zimní hry. Skandinávské země se bránily, protože by ZOH mohly zastínit jejich Severské hry, které se v letech 1901 – 1926 konaly jednou za čtyři nebo pět let ve Švédsku. Odpor nordických velmocí se podařilo zlomit na kongresu v Praze a příklep pro první Zimní olympiádu získalo pro rok 1924 Chamonix. Zúčastnilo se jich 245 mužů a 13 žen ze 17 zemí. V roce 1928 se už sportovní sláva ve Svatém Mořici ve Švýcarsku mohla pyšnit oficiálním názvem II. zimní olympijské hry. (Siebengrandl, 1995)

XX. zimní olympijské hry (ZOH) se do Itálie vrátili téměř po 50 letech, poprvé to bylo v roce 1956, kdy se konaly v Cortině d'Ampezzo. XX. ZOH probíhaly v regionu Piedmont nedaleko Turína. Sportovci byli ubytováni ve třech olympijských vesničkách v Turíně, Bardonecchiu a Sestriere. Olympijské soutěže probíhaly na 14 sportovištích – v Turíně a v 6 vesnicích v okolí Turína.

2.2.2 Olympijské sporty

Definice olympijského sportu je stanovena olympijskou chartou. O zařazení nového sportu do programu letních nebo zimních olympijských her rozhoduje Mezinárodní olympijský výbor. vychází zejména ze splnění podmínky celosvětového rozšíření daného sportu: každý nově zařazovaný sport do programu letních olympijských her musí být rozšířen nejméně v 75 zemích čtyř světadílů, v případě ženských sportů je tato hranice stanovena na 40 zemí a tři kontinenty. Pro zařazení sportu do programu zimních her je zapotřebí, aby byl provozován alespoň v 25 zemích tří kontinentů. Stejně tak je nutné, aby byl nový sport provozován podle přesně stanovených pravidel.

Některé ze sportů zahrnují několik *sportovních odvětví*. Sportovní odvětví je obvykle souhrnný název pro několik příbuzných *disciplín*, v nichž se uskutečňují *soutěže* v kategoriích mužů a žen. Na XX. zimních olympijských hrách v Turíně byly jednotlivé sporty rozděleny do 15 skupin, já ve svém výzkumu použila dělení, které bylo použito na ZOH 2002 v Salt Lake City. Především z důvodu větší přehlednosti.

➤ Dělení zimních sportů (podle ZOH 2002 v Salt Lake City):

7 skupin zimních sportů:

- Biatlon
- Boby (součástí je i skeleton)
- Bruslařské sporty - krasobruslení
- rychlobruslení
(rychlobruslení, rychlobruslení na krátké dráze)
- Curling
- Lední hokej
- Lyžování - sjezdové lyžování
- běh na lyžích
- skoky na lyžích

- snowboarding
- severská kombinace
- akrobatické lyžování
- Saně

➤ Dělení zimních sportů (podle ZOH 2006 v Turíně):

15 sportovních disciplín, rozdělených do dvou skupin:

- halové sporty : lední hokej, krasobruslení, rychlobruslení, short track, curling
- venkovní sporty: biatlon, boby, severská kombinace, freestyle, skoky na lyžích, saně, alpské lyžování, běh na lyžích, short track, skeleton, snowboarding

2.3 Gender

Gender, termín, který se začal používat v sociální antropologii, která studuje lidské bytosti z hlediska sociálních vztahů, především v malých uzavřených společenských systémech. To již pro termín gender příliš neplatí, protože se již dostal na úroveň ne uzavřených systémů, ale do celospolečenského vnímání soudobých vztahů a pohledů na společnost.

Gender (rod) je tedy termín, který byl do sociologie nově zaveden vedle již používaného pojmu „sex“ (pohlaví). Pohlaví se považuje za vrozené, představuje biologickou danost – lidský jedinec je z biologického hlediska buďto žena nebo muž. Pohlavní role (gender) je pak to, co pro člověka znamená být mužem a ženou v daném historickém období určité společnosti a kultury, jedinec se tedy životem ve společnosti

naučí chovat jako muž nebo žena. Pohlavní role jsou společensky a kulturně podmíněny.

„Pojem gender byl zaveden především proto, že koncept biologické danosti, podle něž byly lidské bytosti rozlišovány na muže a ženy, přestal vyhovovat. Rozlišování lidských bytostí na muže a ženy je tedy lpění na základní dichotomii, je normativní a neodpovídá skutečnosti. „ (Fulková, 2003)

Řada autorů upozorňuje ve spojitosti s touto problematikou a těmito termíny na chybné vyložení tohoto pojmu a následné nepochopení v širším kontextu. „*Anglické slovo ‚sex‘, tak, jak se používá v normálním jazyce, není jednoznačné, neboť odkazuje jak na pohlaví osoby, tak na sexuální akty, jichž se lidé účastní, jako například ve výraze ‚mít sex‘. Z důvodu přehlednosti je nutné rozlišovat mezi pohlavím ve významu biologických a anatomických rozdílů mezi muži a ženami a sexuálními aktivitami. Musíme ale trvat i na další distinkci, a tou je rozdíl mezi ‚pohlavím‘ a gendrem. Zatímco pohlaví odkazuje k fyzickým rozdílům lidského těla, gender se týká psychologických, sociálních a kulturních rozdílů mezi osobami mužského a ženského pohlaví. Tento rozdíl mezi pohlavím a genderem je zásadní, neboť mnoho rozdílů mezi osobami mužského a ženského pohlaví není biologického původu.*“ (Giddens in Linková, 2001)¹

¹ Amerikanistka Marcela Linková kritizuje překladatele Jařaba za zmatečný překlad Giddensovi Sociologie. Termín gender překladatel nepoužívá a jiná spojení redukuje, čímž posouvá zásadním způsobem Giddensovu sociologii úplně jinam. Z těchto důvodů je české vydání znehodnoceno. (Fulková, 2003)

2.3.1 Gender versus feminism

I díky reakci svého okolí, které toto téma vyvolalo, považuji za nutné alespoň rámcově nastínit rozdíl mezi generovými studiemi (gender studies) a feminismem.

Feminismus je širokým názorovým proudem, který se zabývá místem ženy ve společnosti a vůbec tím, čím žena je. V průběhu moderních dějin se odlišily dva významné směry feminismu :

- Feminismus rovných práv – feminismus liberální, který vznikl již v 19. století, a který se snaží změnit společenské postavení ženy prosazením změny zákonů. Feministky tohoto směru jsou přesvědčeny, že žena je utlačována zákony, vytvořenými muži. Změnou těchto zákonů se změní i postavení ženy ve společnosti. Jedná se například o zavedení volebního práva žen nebo o odstranění některých forem diskriminace (např. majetkové, ve vzdělání, v zaměstnání). Vedle toho vznikl ještě feminismus marxistický, usilující o třídní emancipaci žen.
- Radikální feminismus, který vznikl v 60. a 70. letech 20.století a jeho stoupenkyně zastávají názor, že muž vytvořili a deformovali celé pojetí toho, co znamená být v moderní společnosti ženou. Nevěří, že by změna zákona mohla změnit hluboce zakořeněné předsudky mužů a ženách. Usilují proto o nalezení nového chápání ženy a zcela nového způsobu života pro ženy v současném světě, bojují proti dominanci mužů ve všech sférách života.
- Vedle radikálního a liberálního feminismu vystupuje i feminismus sociální, analyzující patriarchální společnost nejen z hlediska třídního, ale i z hlediska pohlaví.

Feministky jsou toho názoru, že obsah ženské pohlavní role byl v dějinách určován především muži, kteří vytvořili patriarchální sociokulturní systém. V každém sociokulturním systému existuje komplex sociálních rolí, který si jedinec výchovou

osvojuje. Být ženou nebo mužem pak znamená hrát určitou roli a splňovat řadu očekávání, která jsou díky kulturní podmíněnosti těchto pojmů spojována s „ženskostí“ a „mužskostí“ a jsou tak považována za přirozené. V převládajících sociokulturních podmínkách jsou tyto role uzpůsobeny tak, že podporují nadřazené sociální postavení mužů a neumožňují ženám plně rozvinout své schopnosti. Právě proti těmto vzorcům chování a rozdělení rolí feministky vystupují. (Doležalová, 1995)

Genderové studie na rozdíl od feminismu nemají tak silný politický náboj a nesoustřeďují se pouze na studium a kritiku postavení ženy.

Na závěr ještě nutno podotknout, že mluvíme-li o feministicky smýšlejících osobách, mluvíme také o mužích, kteří přispívají k proudu nového myšlení o světě, jazyce, kultuře, přírodě apod. Je třeba dodat i to, že přes nejrůznější výtky kritiku, dosáhlo feministické hnutí celé řady výrazných úspěchů a v mnoha ohledech přispělo ke zlepšování postavení žen.

2.3.2 Gender v médiích

Média zauímají zcela výjimečnou pozici v možnosti ovlivňovat myšlení lidí, jejich postoje a názorové stereotypy, tedy ustálené a navyklé vzorce myšlení nebo chování. Zda napomáhají k odstranění diskriminace založené na pohlavní příslušnosti, nebo k tomu naopak příliš nepřispívají. Libora Oates-Indruhcová (1999) ve svém článku *Gender v médiích: nástin šíře problematiky* uvádí, že se na vztah gender a médií můžeme dívat alespoň ze tří hledisek:

- a) Jak média prezentují maskulinitu a feminitu a jak se podílejí na jejich utváření. Přičemž maskulinitou se myslí chování a vlastnosti typické pro muže a feminitou se myslím chování a vlastnosti typické pro ženy;
- b) jak média prezentují feminismus a generovou problematiku;
- c) co jsou feministická média a ostatní média, jejichž hlavní náplní jsou generové vztahy a příbuzná problematika, jak s těmito tématy zacházejí.

Přičemž Indruchová se zaměřuje především na hledisko první.

Jana Valdrová se ve svém článku *Stereotypy a klišé v mediální projekci genderu* (2001) zabývá odhalováním a kritickou analýzou běžných genderových klišé („žena má větší cit pro výchovu dítěte než muž, „práce je mužská doména“ atd.) a na bázi těchto generových klišé produkovaných mediálních stereotypů žen a mužů. Ve svém článku uvádí, že současný způsob prezentace genderu, tedy pohlaví jako sociálního faktoru, je z tohoto hlediska opakovaně a oprávněně kritizován, že všeobecně není znát snaha prezentovat ženy jako rovnoprávné občany. Na základě své studie českých masmédií (Česká televize, TV Nova, Prima, Mladá fronta DNES, Lidové noviny Kěty, Reflex a další), kterou provedla v roce 2000, došla k několika závěrům, které podají téměř zdrcující pohled na to jak masmédiá skutečně podávají diskriminující pohled na svět založený na pohlavní příslušnosti. Tyto genderové stereotypy dokládá Valdrová (2001) řadou citací a odkazů, ze kterých v závěru vyplývá zjištění, že: *„Česká „mediální žena“ v podstatě postrádá vlastní identitu. Dbá sice o zevnějšek a erotickou přitažlivost, ale úspěšnost jejích snah posuzuje muž. Nekonkuruje muži profesně, své vzdělání spíše skrývá. Vtipy o ženské inteligenci dobře snáší, ví totiž, že by jinak ve společnosti neobstála. Na vzdělání jí zbývají večery – přes den se věnuje především výchově dětí, kde je nezastupitelná. Nemůže za to čekat uznání, neboť rodinná sféra je přirozená, nenáročná doména její seberealizace. Mívá-li problémy, zavinila si je svými intrikami. Český „mediální muž“ má těžší život než žena, neboť na rozdíl od ní podává vysoký výkon v práci. Od rodinných záležitostí a péče o dítě je „osvobozen“. Se ženou koketuje, neočekává od ní profesionalitu a fundovanost. I na pracovišti vnímá primárně její tělesné přednosti. Mužova nevěra souvisí s hormonálními projevy, nikolvs morálkou (jako u ženy). Feministky přehlíží nebo „trestá“ negalaností. Představa života s emancipovanou ženou vzbuzuje v inteligentním muži obavy“.*

Také ze závěrů Marka Síbrta, který provedl výzkum o genderových stereotypech: *Genderové stereotypy aneb o ženách v českých televizích* (2004) vyplývá, že například hlavní zpravodajský pořad České televize, Události, poskytl v době výzkumu (09 – 12/2003) pouze 17 % prostoru vysílání ženám. Ze závěrů jeho studie vyplynulo: *„Ukázalo se, že televize místo k odbourávání genderových stereotypů,*

přispívá spíše k jejich prohlubování tím, že ženy jsou stále v převaze prezentovány v privátních rolích a v rolích obecně přijímaných jako „neženské“ se začínají objevovat postupně a ve zcela neodpovídajícím množství. Komerční vysílání má navíc tendenci omezovat pluralitu hledisek a sociálních zájmů, ve zpravodajství klade menší důraz na prioritu veřejných záležitostí a přítomnost žen v nich. Podřizuje obecnější cíle snaze po početní maximalizaci publika, z čehož vyplývají specifické role, ve kterých se ženy v komerčním zpravodajství nejčastěji objevují.“

2.3.3 Ženy ve vrcholovém sportu

Když se obrátím zpátky k tématu tohoto výzkumu, nesmím opomenout pohled na ženy ve vrcholovém sportu a v neposlední řadě i o ženě – sportovkyni v médiích. Žena ve vrcholovém sportu může dobře posloužit zažitým genderovým stereotypům, že sport je mužská záležitost a žen se příliš netýká, ať jako aktivního sportovce nebo pasivního diváka. Překonávat tyto zažité stereotypy se díky skvělým výkonům daří řadě českých sportovkyň, které nás reprezentují nejen v mezinárodním měřítku, a to velice úspěšně (Kateřina Neumannová – běh na lyžích, Nikol Vajdišová - tenis, Barbora Špotáková – hod oštěpem a další.). Přesto musejí ženy – sportovkyně překonávat úskalí, která muži – sportovci překonávat nemusejí. Přeci jenom u mužů pravděpodobně mateřství jejich ženských protějšků nezapříčiní konec nebo přerušení sportovní kariéry například. V roce 2001 zahájila Komise sportu žen Českého olympijského výboru ve spolupráci s Českým svazem tělesné výchovy výzkumný projekt týkající se problematiky žen ve sportu (Fasting, Knorre: *Ženy ve sportu v České republice*, 2005). Cílem tohoto výzkumného projektu bylo posoudit stávající úlohu a situaci žen ve sportu a ve sportovních organizacích v České republice. Výsledky tohoto projektu by měli sloužit jako základ pro to, aby sportovní organizace v České republice stanovili opatření, jež by měla zvýšit podíl žen na sportovních činnostech na všech úrovních sportu ve všech funkcích sportu. Rozdíly mezi pohlavími ovlivňují stejně jako i ve všech ostatních společnostech všechny oblasti života, a tudíž i sport. Cílem zmíněného výzkumu bylo získat znalosti o vlivu a významu vztahů mezi pohlavími v životě sportovkyň. Výzkumné otázky, které byly ženám – sportovkyním nám pomohou odhalit

a nastínit i cestu, kterou by se mělo větší uplatnění žen ve sportu ubírat. Výzkumné otázky se respondentek ptaly na hlavní překážky, pro to aby se ženy věnovaly sportu – odpovědi: rodina, finance, zázemí, mateřství, apod. Tedy výsledek typické role ženy jak je společností určena. U žen – sportovkyň hraje velkou roli i osoba trenéra či trenérky, otázky se tedy týkaly i tohoto tématu, nevynela se ani oblast týkající se sexuálního obtěžování sportovkyň. Tedy záležitost, u které bychom se u mužů nejspíš nesetkali. V neposlední řadě se výzkumníci dotazovali na překážky pro působení sportovkyň ve funkci trenérky, rozhodčí a sportovní funkcionářky. Na tuto otázku je celkem jednoznačná odpověď, překážkou je muž. Neboť sport je stále ještě vnímán jako doména mužská a jako taková přeci nemůže být řízena ženou. A tak se k těmto postům ženy dostávají jen pomalu a dlouhou cestou.

Samozřejmě i obrázek ženy – sportovkyně v médiích může být zkreslen, v následující analýze se pokusím zjistit, kolik prostoru je ženám – sportovkyním přisuzováno v médiích, konkrétně sportovním zpravodajství televizní stanice Česká televize a TV Nova. A uvidíme, jak se zažitý genderový stereotyp na tomto prezentování žen - sportovkyň v médiích podepsal.

3. Cíl a úkoly práce

Díla umělecká, výtvarná, literární, filmová, či televizní jsou nejen nositeli originálního a estetického zážitku, ale představují i významný a nezastupitelný zdroj latentní informace. Informace o tom, co si naši předchůdci nebo my o životě mysleli, jak ho prožívali, vnímali. Podobným způsobem lze získat latentní informace i ze zpravodajských a jiných publicistických žánrů (Jonák, 1998)

Hlavním cílem výzkumu bylo kvantitativní hodnocení prezentace zimních olympijských her ve zpravodajství veřejnoprávní České televize a komerční TV Nova, konkrétně prezentace v hlavních večerních sportovních relacích; v České televizi na 1. programu (ČT1) v pořadu Branky, body, vteřiny (BBV), na TV Nova v pořadu Sportovní noviny. Obojí vysílané kolem 19:50 hodin, v průběhu celých zimních olympijských her v Turíně, tj. v období od 11. 2. 2006 do 26. 2. 2006. To vše s důrazem na gender problematiku. Tento hlavní cíl pro objektivní posouzení byl diskutován také s ohledem na počty českých účastníků mužů a žen a jejich úspěšnost na ZOH 2006.

Při podrobnější formulaci cíle práce lze výzkum rozdělit do 4 kategorií úkolů, které k tomuto cíli vedly:

1. Získat maximální množství informací, které sportovní zpravodajské relace nabízejí. Toho jsme dosáhli cestou podrobných měření a zanášením získaných údajů jednotlivých měřených úseků do předem připravených tabulek dle kódového klíče.
2. Ze získaných údajů zanesených v tabulkách vyhodnotit (analyzovat) čas věnovaný:
 - prezentaci žen a mužů v rámci sportovního zpravodajství, resp. souhrnný čas věnovaný ženám a mužům v rámci sportovního zpravodajství,

- prezentaci jednotlivých disciplín v každém dni v průběhu ZOH 2006, s důrazem na gender problematiku,
- prezentaci zpravodajské relace podle formy sdělení jednotlivých příspěvků s důrazem na gender problematiku,
- prezentaci jednotlivých příspěvků věnovaných individuálním sportům, týmovým sportům a zpráv věnovaných programu s důrazem na gender problematiku,
- prezentaci jednotlivých sportovních disciplín vysílaných v rámci sportovních zpravodajských relací, s rozlišením sportů olympijských a sportů neolympijských, tj. takových, které nebyly zařazeny mezi olympijské sporty, v době konání olympijských her ale probíhaly a ve zpravodajských relacích se vyskytovaly (s ohledem na gender problematiku).

3. Vzhledem k hlavnímu cíli výzkumu; kvantitativnímu hodnocení prezentace zimních olympijských her ve zpravodajství veřejnoprávní České televize a komerční TV Nova, bylo v neposlední řadě za úkol srovnání těchto dvou televizních stanic, resp. zhodnocení času věnovanému prezentaci výše zmíněných úkolů na veřejnoprávní televizní stanici a na televizní stanici komerční.

4. V závěru práce bylo cílem zhodnotit přehled účasti českých mužů a žen na ZOH v Turíně 2006 a jejich úspěšnost v rámci jednotlivých disciplín.

4. METODOLOGIE

4.1 Metody výzkumu

Při rozboru mediální komunikace a mediálního působení se může vycházet z několika modelů metod výzkumu:

- analýzy komunikátora,
- analýzy komunikačních médií,
- obsahové analýzou sdělení,
- analýzy příjemce nebo rozbořem publika,
- analýzy účinků masové komunikace a další.

Vedle toho společnost vznáší na média a jejich obsahy bezpočet normativních požadavků, takže témat ke zkoumání je v mediální oblasti bezpočet. Od problému masového šíření násilí přes etická témata zveřejňování určitých informací až k problematice nezávislosti médií či kvalitě informací. Cílem této práce bylo získání maximálního množství informací z obsahu daných relací, tudíž nejvhodnější metodou, která byla pro výzkum vybrána byla **obsahová analýza sdělení**.

U mediální komunikace, tedy takové, ve které vystupuje komunikátor a příjemce, patří mezi nejdůležitější výzkumné nástroje. Roli komunikátora plní v tomto případě média, resp. sportovní zpravodajství, příjemce je jedinec média sledující, tedy výzkumník.

Obsahová analýza je kvantitativní výzkumnou metodou pro systematický a intersubjektivně ověřitelný popis komunikačních obsahů vycházející z vědecky podloženého kladení otázek. (Scherer, 2004)

4.2 Obsahová analýza a její cíle

Obsahová analýza je založena na objektivním a systematickém popisu komunikačního sdělení. V textech vyčleňujeme elementární významové jednotky (např. slova), která se dále kategorizují a vyčísľují (Buriánek, 1996). Je známá již od středověku, kdy sloužila k odhalování tajemství skrytých ve svatých textech. Významného společenského uznání dosáhla v první polovině 20. století, kdy se v USA a Velké Británii pomocí kvantitativní analýzy zjišťovalo z neurčitých náznaků v tisku, jaké plány se rodí v hlavách německých generálů.

Podobně obsahovou analýzu vysvětľuje i Berelson (1952), jak jej cituje Denis McQuail ve své knize *Úvod do teorie masové komunikace*, jako „výzkumnou techniku pro objektivní, systematický a kvantitativní popis zjevného obsahu komunikace“. Analýza představuje shodný proces identifikace a reprezentace určitých vzorů, které nás zajímají.

Základní postup při použití této techniky je:

- 1) zvolit vzorek obsahu;
- 2) vytvořit relevantní rámec kategorií vnějších referentů;
- 3) zvolit „jednotku analýzy“ obsahu (slovo, obraz, článek, sekvence atd.);
- 4) pomocí počítání frekvence zvolených jednotek obsahu zmiňujících se o relevantních tématech umístit obsah do připravovaného rámce;
- 5) vyjádřit výsledky jako celkovou skladbu vybraného vzorku obsahu podle frekvence výskytu hledaných referencí.

Třídění jednotlivých zpráv je tvůrčím procesem, který můžeme provádět podle:

- obsahu (co bylo vysloveno);
- formy (jak to bylo vysloveno);

- územních hledisek (místo výskytu);
- intenzity vyjádření;
- zaměření;
- času

Podstatu metody obsahové analýzy také ve svých otázkách formuloval Američan Herold D. Lasswell. Lassewel v roce 1948. Navrhl, aby se komunikační procesy popisovaly zodpovězením následujících otázek: „*KDO řekl CO KOMU, jakým KANÁLEM, s jakým EFEKTEM?*“ („Who says what in which channel to whom with wath effect?“) (Schulz, 2004).

4.2.1 Výzkumný proces obsahové analýzy mediálního sdělení

Výsledkem a cílem obsahové analýzy je tedy kvantitativní popis mediovaných obsahů. Obsahů, která média vyrábějí a nabízejí. Pro výzkum, který byl prováděn, byla vybrána jako nejvhodnější metoda i proto, že její hlavní výhodou je fakt, že na rozdíl od většiny ostatních technik sběru dat (resp.výzkumných nástrojů) není založena na komunikaci mezi zkoumaným a zkoumajícím, ale na jednostranném studiu zkoumaných vzorků, v tomto případě sportovních zpravodajských relací.

Můj výzkum se opíral o výsledky a postupy výzkumu, které popisuje Helmut Scherer (2004) ve své kapitole knihy *Analýza obsahu mediálních sdělení*. Scherer rozdělil výzkumný proces do několika fází:

1. Výzkumné téma, které stojí na začátku výzkumu,
2. Operacionalizaci, tedy proces, při kterém je třeba vypracovat metodu, která umožní odpovědět na zadání výzkumného tématu. Tady bych zdůraznila, je třeba vypracovat, protože i já ve svém výzkumu musela metodu, kterou jsem použila, upravit, resp. transferovat metodu, která byla původně použita pro obsahovou analýzu textových mediálních sdělení.

3. Plánování a organizace, vymezení časového a organizačního průběhu šetření plus získání spolupracovníků.
4. Přípravná a ověřovací fáze, vhodnost metod, proškolení spolupracovníků.
5. Sběr dat.
6. Vyhodnocení, analyzování a interpretace dat.

Scherer (2004) dále upozorňuje na finančně, osobně i časově omezené možnosti a tudíž nabádá myslet ekonomicky hned na počátku výzkumu. Příliš dlouhý výzkum nebo nedostatek prostředků mohou výzkum znehodnotit. Techniku zkoumání rozděluje na dvoustupňový proces. První stupeň je segmentace mediovaných obsahů na jednotlivé prvky, kódovací jednotky. Tyto jednotky pak v druhé fázi popisujeme pomocí pevně stanovených kategorií. Jednotlivé pracovní procedury pro kódování shrnuje do kódovací knihy, samotný výzkum provádí pomocí záznamového archu. Upozorňuje, že čím menší jednotku si zvolíme, o to precizněji můžeme pojmut strukturu zpravodajství, o to komplikovanější a nákladnější ale analýza bude. Scherer pracoval na zpravodajských relacích tištěných médií, proto se další popis výzkumné metody zaměřoval na tento typ médií a na práci s kolektivem výzkumníků, tedy jejich zaškolení a ověření vhodnosti metod, resp. spolehlivosti dosažených výsledků. V hrubém nástinu ale jeho popis metody postačí k tomu, abych vysvětlila, proč jsem ve svém výzkumu použila stejnou metodu, ačkoliv bylo třeba ji transformovat na výzkum médií s vysílaným signálem – v mém případě médium televizní.

Proces výzkumu pomocí obsahové analýzy, se v mém případě skládal ze dvou zjednodušených kroků, které jsem v rámci svých možností byla schopna splnit.

- 1) Vytvoření základních skupin a jejich označení, na jejichž základě jsou jednotlivým skupinám přiřazovány odpovídající data.
- 2) Změření rozsahu poskytovaných sdělení na základě skupin rozdělených v bodě 1.

4.2.2 Výběr vzorků pro obsahovou analýzu

Při výběru vzorků je důležité zvážit, které vzorky budou vyhovovat pro mnou stanovené cíle. Je nutné zvolit počet a druh zkoumaných vzorků, stanovit přesnou dobu výzkumu, zajistit maximální validitu a reliabilitu výzkumného procesu. „*Spolehlivost (reliabilita) měření znamená stupeň shody výsledků měření jedné osoby nebo jednoho objektu provedeného za stejných podmínek. Validita odkazuje na přiměřenost, smysluplnost a užitečnost specifických závěrů, jež se provádějí na výsledku měření. Uživatel má z výsledků měření odvodit správná rozhodnutí.*“ (Hendl, 2004).

5. METODY ŘEŠENÍ

Z názvu práce je patrný cíl mého výzkumu, tj. prezentace zimních olympijských her v Turíně 2006 v televizních zpravodajstvích s důrazem na gender problematiku. Zkoumala se tedy četnost výskytu mnou určeného jevu v rámci televizního zpravodajství, konkrétně zpravodajství sportovního. Jedná se o jednostranný akt studia zkoumaných vzorků. Hlavním cílem je zjistit jaká sdělení jsou předávána, jakou mají souvislost a z čeho vycházejí. Potom je možné tato data změřit a dále s nimi pracovat.

5.1 Výběr médií pro výzkum

V České republice, stejně jako ve většině evropských zemí, existují dva typy provozovatelů televizního vysílání: **veřejnoprávní televizní stanice** vysílající jako služba veřejnosti a pro veřejnost a **komerční televizní stanice** vysílající za účelem dosažení zisku, orientující se na sledovanost jednotlivých pořadů, která je pro ně

určující z hlediska prodeje reklamního času a právě prodej reklamního času tvoří hlavní zdroj jejich financování.

Za cíl výzkumu bylo vybráno zpravodajství z těchto dvou typů provozovatelů televizního vysílání, které vysílají celoplošně v rámci celé České republiky. Jako zástupce veřejnoprávní televizní stanice byla jako jediná veřejnoprávní televize v České republice předem dána **Česká televize**. Jako zástupce komerční televizní stanice byla vybrána televize **NOVA** jako nejúspěšnější komerční televizní stanice v České republice.

5.2 Výběr zpravodajských relací pro výzkum

Vzhledem k velkému množství zpravodajských relací, byly vybrány relace, které jsou označovány jako hlavní večerní zpravodajství. V České televizi je to sportovní zpravodajství **Branky, body, vteřiny (BBV)** – navazující na Události, vysílané každý den v týdnu přibližně v 19:50 hodin. Na TV Nova je hlavní večerní sportovní zpravodajství **Sportovní noviny** – navazující na Televizní noviny, vysílané také každý den v týdnu přibližně v 19:50 hodin.

Výzkum sledoval jednotlivé zpravodajské relace, jejich strukturu a jednotlivé elementární části zpravodajství hodnotil podle předem stanovených kritérií. Kritéria byla obsažena v připravených tabulkách, pomocí kterých se zpravodajské relace vyhodnocovaly.

5.3 Sledované období výzkumu

Sledované období je patrné již z názvu práce, tedy období 20. zimních olympijských her 2006 v Turíně (ZOH 2006). ZOH 2006 probíhaly ve dnech od 11. 2. 2006 do 26. 2. 2006. Výzkum byl zahájen 11. 2. 2006, tedy 1. den ZOH 2006,

posledním sledovaným dnem je 26. 2. 2006, tedy 16. den ZOH 2006. Poslední den ještě probíhaly dvě disciplíny, večer byl na programu závěrečný ceremoniál, který ukončil ZOH 2006 a symbolicky i můj výzkum.

5.4 Technika sběru dat

Výzkumný proces obsahové analýzy pracuje obvykle s médii tištěnými, tedy fyzickým textem, se kterým dále pracuje. V mém případě se zkoumaly obrazové pohyblivé prvky doplněné komentářem, hudbou, zvukovými efekty apod. Tento druh „jazyka“ médií je zatím jen částečně prozkoumán a pro další podrobnější zkoumání jsou teoretické i praktické podklady nedostačující. Ve vědecké terminologii se pro přiměřenost a spolehlivost používají pojmy *validita* a *reliabilita* (viz výše). Představují nejdůležitější nároky na vědecké šetření. *Validitou* se rozumí požadavek, aby výzkumné metody měřily opravdu to, co měřit mají. *Reliabilita* znamená, že metody využívané při šetření jsou zpracovány a zdokumentovány tak, že každý, kdo tyto metody použije na stejném materiálu, musí dojít ke stejným výsledkům. Výsledky analýzy by neměly záviset na osobách provádějící analýzu, nýbrž na metodách a analyzovaném materiálu.

Pro absolutní objektivitu, validitu a především reliabilitu výzkumu by bylo třeba profesionálního zařízení, které by tyto požadavky splnilo. Zařízení, které bylo k dispozici při mém výzkumu, bylo amatérské a svou roli sehrál především lidský faktor, tedy konkrétní osoba zkoumajícího, která ruční měření prováděla. Tudíž stoprocentní reliabilita výzkumu nemůže být plně zajištěna a v konečném výsledku se s touto „chybou“ lidského faktoru musí počítat.

V počáteční fázi výzkumu bylo také nutné „definovat“ jednotky názvosloví, které budu ve výsledkové části používat. Jsou to: zpravodajská relace, reportáž a příspěvek. Zpravodajskou relací se rozumí jedna zpravodajská relace, tedy v tomto případě Branky, body, vteřiny (BBV) nebo Sportovní noviny. Reportáží nebo zprávou je myšlena jedna reportáž či zpráva v rámci zpravodajské relace, zpravidla se týkající jedné sportovní disciplíny. Příspěvkem se rozumí jednotlivé části reportáže, na které je možno reportáž rozdělit, tzn. že reportáž je uvedena zpravidla slovy komentátora

(= jeden příspěvek), následuje obraz s komentářem (= jeden příspěvek) apod.

5.4.1 Snímací zařízení

Výzkum probíhal v průběhu konání ZOH 2006 v Turíně na dvou televizních stanicích současně. Televizní sportovní relace, které byly pro výzkum vybrány, byly vysílány přibližně ve stejném čase (viz výše). To se stalo překážkou v mém „amatérském“ výzkumu, jelikož nebylo možno snímat obě sportovní televizní relace na jeden přístroj. Z finančních důvodů nebylo možno pořídit dva identické přístroje, které by pro snímání mohly být použity. Z těchto důvodů byly pro výzkum použity dva různé snímáče a nosiče záznamu:

Snímací zařízení :

- 1) **DVD rekordér Sony RDR-HX510; 80GB, HQ+ (15 Mbps), DVD-R/RW, DVD+R/RW;**
- 2) **Videorekordér VHS typ LG LV 4981.**

Mediální nosiče záznamu:

- 1) **EMTEC DVD+R DoubleLaye JC/1;**
- 2) **EMTEC VHS 240 EQ VHS-Videokassette.**

Jako výhodnější mediální nosič záznamu se při další práci ukázal DVD nosič EMTEC DVD+R DoubleLaye JC/1, protože bylo možné s pořízenými záznamy dále pracovat i na počítači (**Notebook HP Compaq nc6120 CM370/15/256/40/DVD+-RW/W/BT/XPP**) v programu Windows XP Professional.

5.4.2 Měřicí zařízení

Měření byla prováděna ručně pomocí stopek SECCO S ST136/BK. Právě ruční měření nejvíce ovlivnilo finální reliabilitu výzkumu.

5.5 Zpracování a analýza dat

Po nashromáždění dat potřebných k výzkumu, došlo k jejich zpracování. Před samotným zpracováním bylo nutné data zrevidovat, aby bylo zjištěno, zda jsou úplná a přesná. Neúplné údaje bylo nutno doplnit, případně vyřadit. K této kontrole údajů přispěly předem připravené tabulky, do kterých byla data zanášena podle předem stanovených kódů. V dalším zpracování se data vkládala do systému, v mém případě počítačového programu Microsoft Excel, kde jsem se získanými údaji dále pracovala, došlo k jejich třídění a klasifikování, selekci údajů a k jejich využití ve výsledkové fázi výzkumu. Ve finální fázi jsou data použita v podobě tabulek a grafů.

5.5.1 Základní tabulka

Pro samotný výzkum bylo vůbec nejdůležitější sestavení základní tabulky. Na přesném vyplnění tabulek závisela celá validita a reliabilita výzkumu. Při sestavování základní tabulky byla jako předloha použita tabulka (příloha A, tabulka č. 1), která byla použita na 3. světovém kongresu sociologie sportu, který proběhl v Buenos Aires v roce 2005. V sekci „Sport and Gender“ byly předneseny příspěvky o prezentaci OH Athény v čínském, španělském, českém, norském denním tisku. Zjevné jsou ale rozdíly mezi obsahovou analýzou mediálního sdělení novinového tištěného článku a obsahovou analýzou mediálního sdělení zpravodajské relace v televizním zpravodajství, tedy média s vysílaným signálem. V novinovém článku se pracuje s velikostí článku, pozicí článku na novinové stránce, s grafikou, barevností, velikostí fotografií apod. To samozřejmě u

televizního zpravodajství není možné, a proto bylo nutné tabulku a její parametry upravit, přizpůsobit, transformovat. V televizním zpravodajství se pracuje se **stopáží** jednotlivých příspěvků nebo reportáží, tedy jejich délkou, s jejich pozicí v rámci zpravodajské relace, formy sdělení jednotlivých příspěvků apod. a informací, kterou jsem dopodrobna zanášela do připravených tabulek dle předem daných skupin a kódů.

Vzhledem k tomu, že tato problematika nebyla, jak jsem na začátku mého výzkumu zjišťovala, dosud plně prozkoumána a neexistuje žádný předem daný standard místní ani mezinárodní, který by bylo možné použít, je výsledná základní tabulka dílem originálním.

5.5.1.1 Skupiny základní tabulky

Základní tabulka, do které se data převáděla, byla rozdělena do 11 skupin, skupiny byly opatřeny předem stanovenými kódy, podle kterých se data v tabulce třídila (Celá tabulka v příloze A, tabulka č. 2.)

DATUM, DEN ZOH 06

Bylo uváděno přesné datum a den probíhajících 20. zimních olympijských her 2006 v Turíně (11. 2. 2006 – 26. 2. 2006). Jako první den byl označen den s datem 11. 2. 2006, jako šestnáctý den byl označen den s datem 26. 2. 2006.

OLYMPIÁDA x JINÉ

Kódy → X = Olympiáda

IN = mezinárodní

NA = národní

RE = regionální

LO = lokální, místní

Pokud se jednalo o olympijskou disciplínu, sport; byla místa v kolonce označena X, bez bližšího určení, o kterou disciplínu, sport se jedná. Pokud se nejednalo o olympijskou disciplínu, sport; popisoval se stupeň soutěže, o který se jednalo. IN (international, mezinárodní) zahrnovalo soutěže mezistátní, mezinárodní úrovně. V našem případě soutěže, kterých se zúčastnila Česká republika s jiným státem. NA (national, národní) zahrnovala soutěže na národní úrovni, tedy takové, kde týmy nebo jednotlivci z různých regionů v rámci jednoho státu navzájem soutěžili, např. 1. fotbalová liga, mistrovství republiky apod.

RE (regional, regionální) jsou soutěže na nižší úrovni než národní soutěže, ale na vyšší úrovni než lokální soutěže, např. regionální fotbalové soutěže, krajské apod. LO (local, lokální, místní) zahrnují všechny relativně malé soutěže, jako středoškolské závody nebo soutěž v rámci jednoho města.

POZICE; UMÍSTĚNÍ

Kódy → ED = úvodník

FN = první zpráva

N = zpráva

Tato skupina nám poukazuje na to, jak je určitý příspěvek nebo reportáž důležitá. Sportovní relace jako celek se na programu České televize i na TV Nova, dá rozdělit do tří částí: 1. úvodník (zpravidla 3 krátké nejdůležitější zprávy dne), 2. zpravodajská část (různé příspěvky, reportáže), 3. závěr (většinou pouhé rozloučení s divákem).

Pokud se příspěvek objeví již v úvodníku (ED = editorial; úvodník), jedná se s největší pravděpodobností o jeden z nejdůležitějších příspěvků celého sportovního zpravodajství. FN (first news, první zpráva), zpravidla nejdůležitější zpráva dne. N (news, zpráva), zprávy, které jsou součástí zpravodajské části.

SPORT

Sportovní disciplína, které se příspěvek, reportáž týká.

STOPÁŽ CELKEM

Jedná se o celkovou délku příspěvku, reportáže věnované jedné sportovní disciplíně.

STOPÁŽ → SPORT

Poukazuje na délku jednotlivých úseků jedné reportáže jedné sportovní disciplíny.

FORMA SDĚLENÍ

Kódy → IP = komentář osobnosti

C = komentátor

P = obraz s komentářem

I = rozhovor

V této kategorii je nejpatrnější rozdíl mezi tištěnou zprávou a komentovaným televizním příspěvkem. IP (komentář osobnosti) je použit tehdy, je-li příspěvkem komentář známé, či méně známé osobnosti, většinou vztažené k nějaké sportovní disciplíně, události apod. Na rozdíl od I (interview, rozhovor) je to pouhý komentář, reakce na předem danou otázku. Za rozhovor se považuje takový příspěvek, kde jsou na obrazovce minimálně dva aktéři rozhovoru, ve formě: otázka – odpověď – reakce – odpověď apod. Pokud je na obrazovce pouze komentátor, který uvádí jednotlivé příspěvky nebo je komentuje, je v kolonce vyplněno C (commentator, komentátor). Pokud je na obrazovce obrazový příspěvek spojený s komentářem, je v kolonce vyznačeno P.

Mnohdy se vyskytuje na obrazovce komentář osobnosti, který je v prostřizích střídán obrazovým materiálem. Vzhledem k nepatrnému časovému trvání těchto

prostrhů (setiny vteřiny), bylo téměř nemožné na našich měřidlech zachytit přesnou délku těchto prostrhů. Pak byl tento celý příspěvek označen jako IP, tedy jako komentář osobnosti.

GENDER (~ pohlaví)

Kódy → M = muži

F = ženy

MIX = mix

NEU = neutrální

Skupina gender nám rozděluje jednotlivé příspěvky, reportáže do skupin týkajících se mužů, žen, mixů a neutrálních témat.

M (male, muži) byla označena reportáž týkající se disciplín, ve kterých vystupovali výhradně muži nebo byl příspěvek mužům věnován. Jako M byl označen i příspěvek - komentář osobnosti (IP) pokud byl veden ženou (např. trenérkou), ale týkal se mužů. To samé i v opačném případě. Jako F (female, žena) byl označen příspěvek, reportáž týkající se disciplín, ve kterých vystupovaly výhradně ženy nebo byl příspěvek ženám věnován. Jako F byl označen i příspěvek - komentář osobnosti (IP), pokud byl veden mužem (např. trenérem), ale týkal se žen.

Pokud ale vystupoval v příspěvku např. trenér (muž) jako trenér žen, ale příspěvek se týkal trenéra samotného, byl příspěvek označen jako M.

Kategorie MIX se týkala příspěvků, kde byly prezentovány ženy a muži dohromady (např. krasobruslení – sportovní dvojice) nebo se příspěvek zmiňoval o mužích a ženách dohromady, ačkoliv se mohl týkat jednotlivců (především u reportáží na TV Nova, kde je stopáž zpravodajské relace kratší, a tudíž není dostatek prostoru na reportáže dvě).

Kategorie NEU (= neutral; neutrální) se týkala příspěvků, kde nebylo patrné žádné vymezení co se týče pohlaví. Tedy příspěvků např. týkající se slavnostního ceremoniálu ZOH apod.

V následujícím textu a tabulkách jsou tyto kódy (M, F, MIX, NEU) používány také, již bez dalšího vysvětlování.

JEDNOTLIVEC x TÝM

Kódy → I = jednotlivec

T = tým

V = sportoviště, program

Kategorie I (individua, jednotlivci) se objevuje v případě, že příspěvek, reportáž, je věnována jednotlivci nikoliv skupině. Jako T (team, tým) označují skupinu dvou a více osob, kterých se příspěvek, reportáž týkala. Tedy i pár je v tabulce označen jako tým. Jako V (various, program, sportoviště, různé) je označen ten příspěvek, který nehovoří ani o jednotlivci ani o týmu, ale například o programu dalšího dne ZOH nebo se týká sportovišť apod.

PŘEDMĚT ZPRÁVY

Kódy → E = sportovní událost

P = sportovec / tým

O = organizace

I = téma (doping aj.)

D = různé

Kategorie předmět zprávy nám říká, kdo nebo co je předmětem zprávy, koho nebo čeho se zpráva týká. Kategorie E (sporting event, sportovní událost) je takový příspěvek, který se týká sportovní události, výsledku apod. Kategorie P (personality, jednotlivci/tým) se týká je takový příspěvek, který se týká konkrétního sportovce nebo týmu, např. zranění sportovce, nemoci, dresů sportovců apod. Příspěvky označené O (organisation, organizace) se týkají organizace, pořadatelství, uspořádání sportovních disciplín apod. I (issue, téma) příspěvky, týkající se určitého tématu, např. doping. Jako D (difficult, různé) jsou označeny příspěvky týkající se různých událostí, které nejsou konkrétně zaměřené na sportovce nebo na tým, např. losování sportovní soutěže nebo ubytování sportovců apod.

6. VÝSLEDKOVÁ ČÁST

6.1 Obsahová analýza televizního sportovního zpravodajství Branky, body, vteřiny (BBV) na 1. programu České televize

Výzkum byl zaměřen na obsahovou analýzu zpravodajské relace, která je vysílána každý den v týdnu. Každý den přináší nové informace a obsah jejího sdělení se každý den liší. Struktura zpravodajské relace ale zůstává neměnná a dá se říci, že se do určité šablony každý den pouze dosazují aktualizované informace.

6.1.1 Rozbor struktury zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV) na programu ČT1

Obrázek č. 1

Struktura zpravodajské relace Branky, body, vteřiny vysílané Českou televizí na ČT1

Z obrázku č.1 je patrné, že lze zpravodajskou relaci Branky, body, vteřiny (BBV) rozdělit na tři základní části:

1. Znělka

Znělku rozlišujeme *úvodní* a *závěrečnou*. *Úvodní znělka* je neměnná, v průměru trvá **6,35 vteřiny**. V průměru z toho důvodu, že k úvodní znělce počítáme i krátký pozdrav komentátora, který se objevuje v úvodu relace a samotného obsahu zpravodajství se netýká. *Závěrečná znělka* je také neměnná, v průměru trvá **5,86 vteřiny**. Opět je do celkového času závěrečné znělky započítán i krátký pozdrav komentátora. Tyto hodnoty by měly být neměnné v průběhu celého roku.

2. Úvodník (~ editorial)

Lze přirovnat k úvodníku v tištěném článku v novinách apod. Má za úkol „nalákat“ (v tomto případě diváka) k dalšímu sledování relace. Součástí úvodníku jsou 3 krátké zprávy, které informují o aktuálních událostech. Dají se považovat za 3 nejdůležitější zprávy. V průměru trvá úvodník **19,94 vteřiny**; tedy na jednu zprávu v úvodníku připadá v průměru **6,64 vteřiny**. Tyto hodnoty jsou vztaženy ke konkrétnímu datu, ve kterém výzkum probíhal, tzn. k 11. 2. 2006 – 26. 2. 2006

3. Zpravodajská část

Zpravodajská část obsahuje jednotlivé reportáže sportovní relace, které se dají dále rozdělit na jednotlivé příspěvky. Zpravidla první zpráva zpravodajské části koresponduje s první zprávou v úvodníku. Je považována za nejdůležitější, nejatraktivnější. Stopáž (délka) zpravodajské části se liší každý den, největší časový prostor má zpravodajská část v neděli. V neděli z toho důvodu, že v průběhu víkendu probíhá celá řada domácích soutěží, a proto je dán v neděli sportovnímu zpravodajství celkově větší prostor ve vysílání. Jak uvádějí internetové stránky České televize (www.czech-tv.cz), časový prostor ve vysílání ve dnech pondělí –

sobota je 8 minut, v neděli 14 minut. Jak jsem ale ve výzkumu zjistila, jsou to skutečně jen „hrubá“ čísla.

Dále se už zaměřím na obsahovou analýzu zpravodajské relace BBV v době provádění výzkumu, tedy v době konání ZOH 2006 v Turíně ve dnech 11. 2. 2006 až 26. 2. 2006.

Vzhledem k poměrně krátké stopáži zpravodajských relací a jejich jednotlivých reportáží a příspěvků pracovalo se v celém výzkumu s časovou jednotkou - vteřina.

6.1.2 Rozbor zpravodajské relace Branky, body vteřiny (BBV) na programu ČT1 v době konání ZOH 2006 v Turíně

V rámci probíhajícího výzkumu bylo nutné zjistit souhrnné časy všech sportovních relací BBV na programu ČT1 v době konání ZOH 2006 v Turíně. V tabulce č.1 jsou již souhrnné časy, které jsem vypočítala z podrobněji rozepsaných tabulek (příloha B, tabulka č. 1). Na první pohled je patrné, že odhady uváděné Českou televizí na svých internetových stránkách o délce trvání jednotlivých relací (8 minut) jsou nepřesná.

Z mého výzkumu vyplynulo, že celkový čas vysílaných zpravodajských relací BBV na 1. programu České televize v období od 11. 2. 2006 do 26. 2. 2006 je **8840,27 vteřin**, tedy **02:27:20.27 hodin**. Jelikož se v dalším výzkumu pracovalo s tou částí zpravodajství, která se každý den mění, tedy úvodníkem a zpravodajskou částí, zahrnují tyto časy tyto dvě části zpravodajské relace. To znamená, že když v tabulce vidíme napsáno, že 1. den ZOH byl souhrnný čas zpravodajské relace BBV 719,57 vteřiny, znamená to, že je to souhrnný čas úvodníku a zpravodajské části. Kdybychom chtěli použít kompletní čas sportovní zpravodajské relace BBV, museli bychom

připočítat ke každé zpravodajské relaci vypočítané průměrné časy úvodní a závěrečné znělky; tedy 6,35 vteřin úvodní znělky a 5,86 vteřin závěrečné znělky, dohromady 12,21 vteřiny ke každé relaci. V rámci maximálního zefektivnění výzkumu byl tento údaj vypuštěn a dále jsem pracovala jen s tou částí, která se každý den měnila, tedy úvodníkem a zpravodajskou částí.

Průměrný čas jedné zpravodajské relace mi tedy vyšel větší než bylo Českou televizí avizováno, a to **552,51 vteřiny**, tedy **00:09:12.51 minut** průměrného času na jednu zpravodajskou relaci BBV v době konání ZOH 2006 v Turíně.

Tabulka č. 1

Souhrnné časy sportovní zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV), vysílané na programu ČT1 v době konání ZOH 2006 v Turíně (11.2.2006 – 26.2.2006)

Den ZOH	Čas (")
1.	719,57
2.	840,62
3.	504,54
4.	516,40
5.	499,26
6.	462,94
7.	508,67
8.	723,65
9.	785,99
10.	500,29
11.	445,72
12.	424,81
13.	504,46
14.	420,78
15.	395,28
16.	587,29
Celkem	8840,27

Celkový čas zpravodajské relace BBV na 1. programu České televize:

8840,27" = 02:27:20.27 hodin

Průměrný čas 1 zpravodajské relace BBV:

552,51" = 0:09:12.51 minut

kódy →

BBV - Branky body, vteřiny

ČT1 - 1.program České televize

" - vteřiny

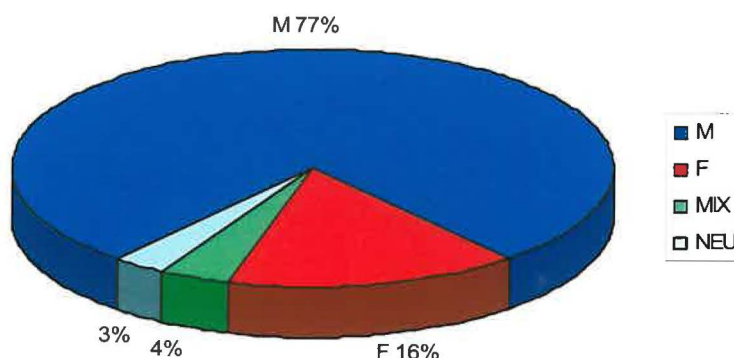
6.1.3 Prezentace žen a mužů v rámci sportovního televizního zpravodajství **Branky, body, vteřiny (BBV) v době konání ZOH 2006 v Turíně**

Jedním z hlavních cílů výzkumu bylo porovnat souhrnný čas věnovaný ženám a mužům v rámci televizního sportovního zpravodajství. Informaci o souhrnných časech jsem získala z vyplněných základních tabulek (ukázka – příloha B, tabulka č. 2) . Vedle času věnovaného ženám a mužům, byly zjišťovány i časy věnované MIXům a NEUtrálním zprávám (viz výše.) Jednotlivé časové podíly jsou popsány v příloze B, tabulce č. 3.

Jak je z výzkumu patrné, největší prostor v rámci zpravodajských relací dostali k dispozici muži, a to 77,62 % z celkového času televizního sportovního zpravodajství BBV. Jako druhý největší časový prostor v rámci BBV dostaly ženy – 15,69 %. V porovnání s časovým prostorem, který byl dán k dispozici mužům je to poměrně malá část. Téměř shodný časový prostor byl dán k dispozici MIXům (tedy smíšeným pářům apod.) a NEUtrálním sdělením, a to 3,92% MIX a 2,77% NEUtrální sdělení.

Nepoměr časů věnovaných jednotlivým kategoriím v rámci televizního sportovního zpravodajství je nejlépe patrný v grafické podobě (graf č. 1), kde je jasně patrná převaha mužské části (přes $\frac{2}{3}$! celkového času).

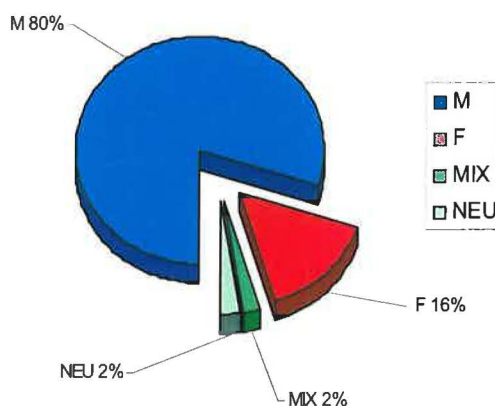
Graf č.1 Souhrnný prostor, který byl věnován jednotlivým GENDER kategoriím v rámci televizního sportovního zpravodajství BBV na programu ČT1 v době konání ZOH 2006.

V souhrnném času věnovaném ve sportovních zpravodajských relacích se odráží to, co je obecně známou pravdou. Hlavním divákem sportovních relací je muž a mužům jsou sportovní relace přizpůsobovány. Koresponduje to i s výzkumem popularity sportů, který provedlo oddělení sportovního managementu FTVS UK v letech 1999 – 2003 (*Popularita sportů u české veřejnosti versus jejich prezentace v masmédiích*, Čáslavová a kol., 2003). Výzkum ukázal, že nejpopulárnějšími sporty, které jsou sledovány v televizi jsou fotbal a lední hokej, tedy sporty v českém prostředí ryze mužské. Připočítáme-li k tomu popularitu ledního hokeje a národního hokejového týmu obecně u celkové veřejnosti, tedy i ženské části, není jejich převaha, resp. souhrnný prostor, který byl věnován mužům v rámci sportovního zpravodajství, tak překvapivý. Dalším aspektem, který tento počet v době konání ZOH 2006 v Turíně ovlivnil, bylo očekávání dobrých výsledků národního hokejového týmu českou veřejností a poměrně malé účasti žen na ZOH 2006 v Turíně v porovnání s muži (63 M : 20 F). Skupina MIX, která do konečného výsledku příliš nezasáhla, nebyla českou reprezentací na ZOH 2006 zastoupena, a tudíž zprávy, které se ojediněle ve sportovním zpravodajství objevily, byly zprávy o zahraničních sportovcích nebo z neolympijských sportů, které v době konání ZOH 2006 probíhaly.

Souhrnný prostor, který byl věnován jednotlivým gender kategoriím z pohledu počtu jednotlivých příspěvků (graf. č 2), tedy ne souhrnného času, je mezi obsahy jednotlivých kategorií jen nepatrný rozdíl. Nicméně se obě hlavní kategorie mužská a ženská co do počtu jednotlivých příspěvků ještě navzájem více vzdalují – muži 80 % jednotlivých příspěvků, ženy 15,5 % jednotlivých příspěvků.

Graf č. 2 Procentuální vyjádření souhrnného počtu jednotlivých příspěvků, věnovaných jednotlivým GENDER kategoriím v rámci televizního sportovního zpravodajství BBV na programu ČT1 v době konání ZOH 2006 v Turíně.

6.1.4 Presentace jednotlivých disciplín v každém dni v průběhu ZOH 2006 s důrazem na gender problematiku

V této části výzkum vycházel z dostupných materiálů - v tisku, na internetu, v televizním programu, kde byl k dispozici podrobný program celých ZOH 2006 s rozpisem jednotlivých disciplín. (např. Magazín deníku Sport, 2006). Na základě těchto informací jsem sestavila tabulku (v příloze B, tabulka č. 4), kterou přináším ve zjednodušené formě zde v tabulce č. 2.

Tabulka č. 2

Počet olympijských disciplín ZOH 2006 s rozlišením disciplín ženských a mužských

	Celkem disciplín	Disciplíny - F	Disciplíny - M	Disciplíny - MIX
Celkem	220	95	121	4
Průměr / den	Ø 13,75	Ø 5,94	Ø 7,56	Ø 0,25
%	100	43,2	55	1,8

Na výsledku této tabulky je vidět zajímavý přístup organizátorů ZOH 2006, kteří snažili o to, aby zastoupení mužských a ženských disciplín v rámci jednoho olympijského dne bylo přibližně stejné. Počet disciplín je vysoký z toho důvodu, že jsou zde započítány i kvalifikace do soutěží, soutěžní skupiny (lední hokej) apod.

Výsledky analýzy zpravodajských relací BBV v průběhu ZOH 2006 v tabulce č. 3 nám ukazují, že průměrný počet reportáží (zpráv) v rámci jednoho dne byl 12,81. Reportáží, týkajících se olympijských disciplín, o kterých zpravodajská relace BBV diváka informovala byl přibližně poloviční, přesně 62 %, neolympijských disciplín se týkalo 38 % reportáží.

V průměru 2,06 reportáží v jedné zpravodajské relaci BBV se týkalo ženských disciplín, to odpovídá 16 % z celkového počtu reportáží (olympijských i neolympijských). V průměru 10,25 disciplín se týkalo mužských disciplín, což odpovídá 80 % z celkového počtu reportáží vysílaných zpravodajskou relací BBV.

Tabulka č. 3

Počet disciplín (reportáží), vysílaných zpravodajskou relací BBV v průběhu ZOH 2006 s rozlišením disciplín olympijských, neolympijských, ženských a mužských a MIXů

	celkem disciplín	celkem olympijských disciplín	celkem neolympijských disciplín	disciplíny celkem- F	disciplíny celkem - M	disciplíny celkem - MIX
Total	205	127	78	33	164	8
průměr / den	Ø 12,81	Ø 7,93	Ø 4,87	Ø 2,06	Ø 10,25	Ø 0,5
%	100	62	38	16	80	4

6.1.5 Prezentace zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV) na programu ČT1 podle formy sdělení jednotlivých příspěvků s důrazem na gender problematiku

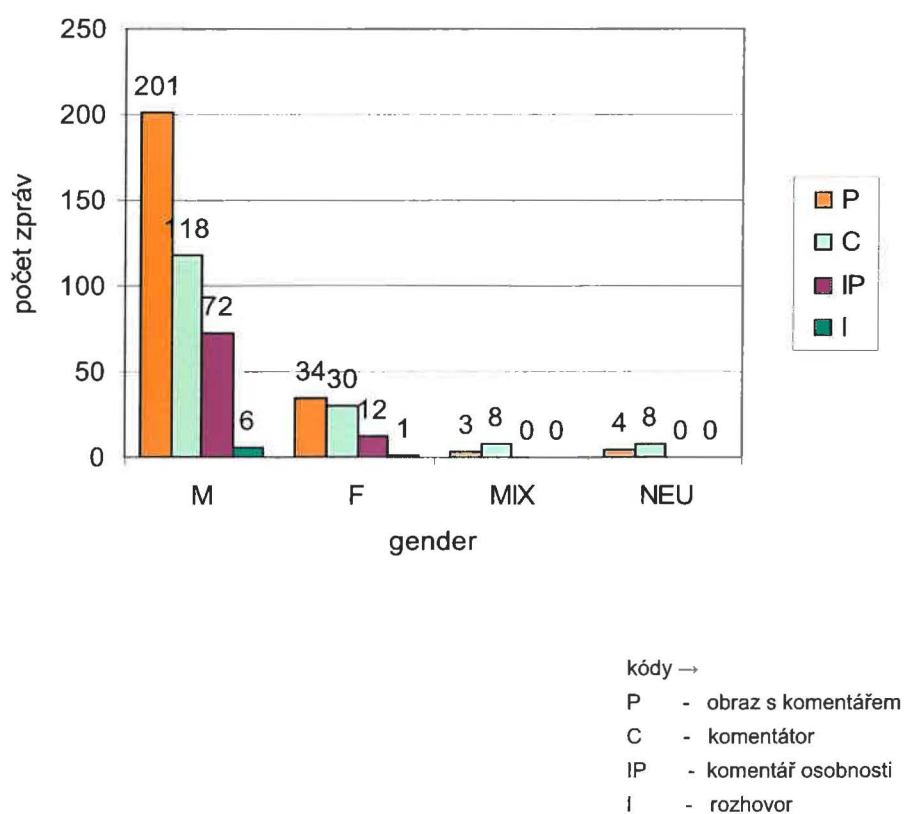
Formu sdělení jednotlivých příspěvků jsme si popisovali již při vysvětlování skupin základní tabulky. S interpretací výsledků výzkumu nám pomůže graf č. 3.

Z grafu je na první pohled patrné několik věcí. Počty příspěvků věnovaných mužům a ženám jsme již zkoumali, tudíž tuto stránku věci, která je z grafu také patrná již komentovat nebudeme. Co nás ve výzkumu zajímalo byla forma sdělení jednotlivých příspěvků zpravodajských relací. Forma sdělení příspěvku vychází ze stavby jednotlivých reportáží. Obvyklá forma sdělení jednotlivých reportáží byla:

1. Komentátor (C) – uvedl následnou reportáž.
2. Reportáž nám dále přiblížil obraz spojený s komentářem (P).
3. Byl dán prostor (pokud byl) komentáři osobnosti (IP), která se k tématu vyjádřila.
4. V několika případech byl dán prostor i kratšímu rozhovoru (I).

Samozřejmě ne všechny reportáže mohli projít těmito fázemi, zpravidla, když nebyl dostatek času, navazoval jeden obraz s komentářem na druhý. To může být také příčinou toho, že obraz s komentářem nám v konečné fázi výzkumu vyšel jako nejvíce používaná forma sdělení. Další možnou příčinou je to, že obrazový komentovaný materiál je pro diváka atraktivnější než pouhá slova komentátora a proto je do zpravodajské relace zařazován častěji.

Graf č. 3 Forma sdělení jednotlivých zpravodajských příspěvků ve zpravodajské relaci BBV s ohledem na gender problematiku

V procentuálním vyjádření (tabulka č. 4) je téměř polovina (48,7 %) příspěvků sdělena formou obrazu s komentářem (P). 33 % obsahu zpravodajských relací je divákovi sděleno komentátorem (C), z 90 % se jedná o výroky, které uvádějí jednotlivé reportáže, zbytek připadá na informace doplňkové, o programu apod. Komentáři

osobnosti (IP) byl dán v prostor v 16,9% případů. Rozhovor (I), ve smyslu položená otázka – odpověď – reakce, byl veden v 7 případech (1,4 %)

Tabulka č. 4

Počty jednotlivých příspěvků podle formy sdělení ve zpravodajské relaci BBV s důrazem na gender

	M	F	MIX	NEU	celkem	%
P	201	34	3	4	242	48,7
C	118	30	8	8	164	33,0
IP	72	12	0	0	84	16,9
I	6	1	0	0	7	1,4
celkem	397	77	11	12	Σ 497	100

Pozn.: Jednotlivé kategorie vysvětleny již v kapitole 5.5.1.1.

Ve výzkumu formy sdělení jednotlivých příspěvků bylo nicméně velmi zajímavé srovnání počtu příspěvků s celkovým časem, který byl jednotlivým příspěvkům věnován. (Celá tabulka – příloha B, tabulka č. 5.). Zajímá nás tedy především procentuální srovnání počtu příspěvků s časem příspěvků. Z výzkumu vyplynulo, že nejčastěji použitá forma sdělení příspěvků – obraz s komentářem (P) - v celkovém součtu časů příspěvků získal plných 60 % z celkového času. Na druhém místě – příspěvky komentátora (C), které získaly 33 % z celkového počtu příspěvků, získaly již jen 22,2 % z celkového času. Zbylé dvě formy – komentář osobnosti a rozhovor, se procentuálně příliš nelišily co do počtu i času příspěvků. Komentář osobnosti (IP) získal 16,9 % počtu příspěvků a 15,61 % času, rozhovor (I) získal 1,4 % počtu příspěvků a 2,04 % celkového času příspěvků.

Tabulka č. 5

Srovnání počtu jednotlivých příspěvků s časy příspěvků podle formy sdělení

	počet	%	čas (")	%
P	242	48,7	5315,35	60,13
C	164	33	1964,30	22,22
IP	84	16,9	1380,19	15,61
I	7	1,4	180,43	2,04
TOTAL	497	100	8840,27	100

Při provádění výzkumu o tom, jakou formou nám jsou jednotlivé příspěvky zpravodajské relace sdělovány, vyplynul ještě jeden závěr. Nezanedbatelnou úlohu v televizním zpravodajství hraje i role komentátora, či chcete-li moderátora. Ačkoliv sportovní zpravodajská relace BBV má diváckou základnu z valné většiny mužskou, moderátoři či komentátoři, kteří tuto relaci uvádějí jsou pohlaví mužského i ženského. Konkrétně v tomto období to byla dvojice moderátorů Ivana Bednaříková, Robert Záruba. Co do počtu uvádění zpráv nemohou České televizi příznivci rovných příležitostí pro muže a pro ženy nic vytknout. V počtu uvádění zpráv je to 8 ku 8 (z celkového počtu 16). Co se týče časové dotace, přece jenom převažuje nepatrně mužská část ženskou (tabulka č. 6). V tomto případě se ale kladně hodnotí především rovná příležitost mužů a žen co do počtu uváděných sportovních zpravodajských relací i přesto, že sledování sportovních zpráv je záležitostí hlavně mužskou.

Tabulka č. 6

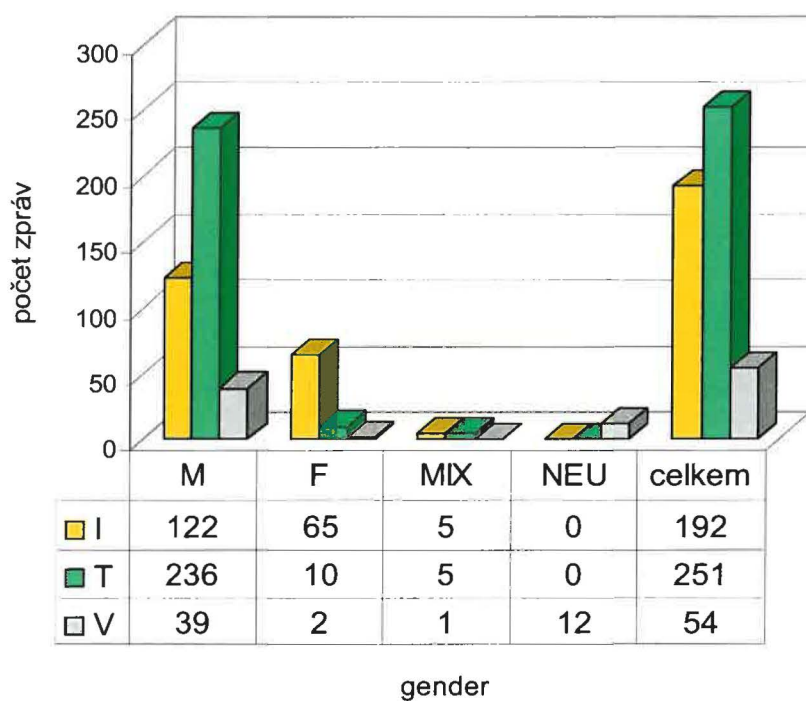
Porovnání počtu zpráv a procentuální vyjádření počtu komentovaných sportovních relací moderátory sportovní zpravodajské relace BBV na programu ČT1

Komentátor	počet zpráv	% celkové času
I.Bednaříková	8	46,15
R.Záruba	8	53,85

6.1.6 Prezentace jednotlivých příspěvků věnovaných individuálním sportům, týmovým sportům a zpráv věnovaných programu ve zpravodajské relaci Branky, body, vteřiny (BBV) na programu ČT1 s důrazem na gender problematiku

Výsledky (graf č. 4) jednoznačně ukazují převahu příspěvků věnujících se týmovým sportům. Další výsledky výzkumu potvrdily mé domněnky, že sport, kterému byl dán největší prostor v rámci sportovních zpravodajských relací, byl – lední hokej, tedy týmový sport, který je v České republice celonárodně jedním z nejsledovanějších sportů vůbec. A díky své úspěšnosti na mezinárodní sportovní scéně a očekávaným úspěchům v průběhu ZOH 2006 je logický jeho podíl na počtu zpráv, týkajících se týmových sportů (251 příspěvků ~ 50,5 %), ať v kategorii mužské nebo celkovém součtu. Počet „týmových“ příspěvků viditelně ztrácí u ostatních kategorií. U žen především z toho důvodu, že na ZOH 2006 ženy měly nepatrnou účast v týmových sportech, nebyly úspěšné a příspěvky se o nich nezmiňovaly. Ani neolympijské sporty se o ženách – týmu nezmiňovaly. V individuální kategorii patřilo mužům také nejvíce příspěvků (122 z celkového počtu 192 „individuálních“ příspěvků ~ 38,6 %). Při pohledu na kategorii ženskou sice vidíme, že na muže „ztrácí“ téměř polovinu příspěvků, vzhledem ale ke konečným výsledkům ZOH 2006 můžeme říci, že se většina „ženských“ individuálních příspěvků týkal jedné osoby, a to – Kateřiny Neumannové, která byla vůbec nejúspěšnějším českým olympionikem ZOH 2006 vůbec. Kategorie MIX a NEUtrální témata neměla v rámci příspěvků individuálních, týmových ani různých, velký prostor – přibližně 2 % každý. Českou republiku nereprezentovala žádná smíšená dvojice, příspěvky týkajících se mužů a žen byly odděleny, takže se vesměs jednalo o zprávy týkající se zahraničních reprezentantů, jeden příspěvek se týkal rekapitulace výsledků. Kategorie různé – program/sportoviště (V) se týkala především programu ZOH 2006, sportovišť, dopingu apod., tudíž spojitost s kategorií NEUtrální je celkem logická.

Graf č.4 Počet jednotlivých příspěvků věnovaných individuálním, týmovým sportům a počet zpráv věnovaných programu ve sportovním zpravodajství BBV v průběhu konání ZOH 2006

kódy →
 I - individuální sport
 T - týmový sport
 V - různý; program / sportoviště

6.1.7 Presentace jednotlivých sportovních disciplín vysílaných v rámci sportovní zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV), s rozlišením sportů olympijských a sportů neolympijských

V této fázi výzkumu jsme zkoumali jednotlivé sportovní disciplíny, které se objevily ve vysílání v rámci sportovní zpravodajské relace Branky, body, vteřiny v době konání ZOH 2006 v Turíně. Jelikož Česká televize je veřejnoprávní televize, nabízí divákovi větší spektrum sportů v rámci vyšší informovanosti veřejnosti. Proto se vedle sportů olympijských zaměřila i na sporty neolympijské.

Olympijské sporty

Zimní olympijské sporty a jejich dělení jsme si již přiblížili v kapitole č. 2. Ve výsledcích našeho výzkumu jsme pracovali s olympijskými sporty jako takovými, tedy se skupinou všech 17 disciplín, tak i se zjednodušenou formou pro jasnější interpretaci výsledků.

Cílem výzkumu bylo zjistit podíl jednotlivých disciplín, který zaujímaly v rámci sportovní zpravodajské relace BBV. Výsledky výzkumu nám pomůže interpretovat zjednodušená tabulka č. 7.

(Podrobné výsledky – příloha B, tabulka č. 6, 7.)

Neolympijské sporty

V době konání ZOH 2006 v Turíně (11. 2. 2006 – 26. 2. 2006), probíhala soutěž celé řady neolympijských sportů. V tabulce č. 8 je podrobný výčet sportů, které se ve sportovní zpravodajské relaci objevily.

Z výsledku výzkumu srovnání podílu, resp. počtu reportáží o jednotlivých olympijských a neolympijských disciplínách ve sportovní zpravodajské relaci, jednoznačně převažují reportáže věnující se ZOH 2006, tedy zimním olympijským sportům.

Tabulka č. 7

Srovnání prezentace olympijských a neolympijských sportů ve sportovní zpravodajské relaci
Branky, body, vteřiny

	počet zpráv	%
zimní olympijské sporty	127	62
neolympijské sporty	78	38

Podrobnější přehled a podílu jednotlivých sportů olympijských i neolympijských nám přináší tabulka č. 8.

Tabulka č. 8

Souhrnný počet jednotlivých sportovních disciplín olympijských i neolympijských, vysílaných v pořadu Branky, body, vteřiny (BBV) na programu ČT1 v době konání ZOH 2006 v Turíně (11. 2. 2006 – 26. 2. 2006)

		celkem	%	%	celkem		
ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ SPORTY		biatlon	9	4,4	2,9	6	NHL
	bruslařské disciplíny	krasobruslení	3	1,5	10,2	21	fotbal NA
		rychlobruslení	8	3,9	11,2	23	fotbal IN
		curling	0	0,0	1,0	2	basketbal NA
		boby	0	0,0	0,5	1	basketbal IN
		saně	3	1,5	1,0	2	volejbal
		hokej	49	23,9	2,0	4	tenis IN
	lyžování	běh na lyžích	23	11,2	1,5	3	atletika IN
		skoky	7	3,4	2,0	4	atletika NA
		severská kombinace	3	1,5	1,0	2	pozemní hokej
		sjezd	8	3,9	2,4	5	plochá dráha
		slalom	1	0,5	0,5	1	zápas
		obří slalom	2	1,0	0,5	1	šach
		super - G	1	0,5	0,5	1	házená
		jízda v boulicích	3	1,5	0,5	1	moto ralley
		akrobatické skoky	3	1,5	0,5	1	motoskyering
		snowboarding	4	2,0		78	
				127			
		205 / 100%				IN - mezinárodní	
		Celkem				NHL – národní hokejová liga USA	

Z tabulky je patrné že absolutní většinu v počtu vysílaných reportáží zaměřených na olympijské sporty získaly disciplíny lední hokej a lyžování. Hokej - 49x, lyžování (lyžařské disciplíny celkem) - 47x. Při rozdělení na jednotlivé disciplíny – olympijské i neolympijské je v procentuálním vyjádření pořadí následující: 1. „hokej“ 23,9 %, 2. „běh na lyžích, fotbal (mezinárodní soutěže)“ 11,2 % oba, 3. „fotbal (národní soutěž)“ 10,2 %. Žádná jiná disciplína se nedostala přes 5 %! Na 4. místě se v počtu jednotlivých disciplín vysílaných v pořadu BBV umístila disciplína – biatlon se 4,4 %! Dvě disciplíny nebyly ve zpravodajské relaci vůbec zmíněny – curling a boby. V disciplíně curling neměla Česká republika žádné zastoupení, tudíž o soutěži neinformovala. V disciplíně boby je její součástí i disciplína – skeleton, kde Česká

republika také zastoupení neměla a sami bobisté nedosahovali takových výsledků, o kterých by stálo diváka informovat.

Při pokusu interpretovat výsledky výzkumu, především procentuální „úspěšnost“ sportů, resp. nejvyšší podíl na počtu vysílaných reportáží v době ZOH 2006 v pořadu BBV na programu ČT1 – lední hokej a fotbal, vycházím z výsledků výzkumu E. Čáslavové (r. 2003) *Popularita sportů u české veřejnosti versus jejich prezentace v masmédiích*. Nejpritažlivějšími sporty pro veřejnost i masmédia jsou **fotbal a lední hokej**. Tvoří dominantní skupinu, i když fotbal v počtu vysílaného času převyšuje lední hokej. (Čáslavová., 2003). Z výsledku vyplývá, že fotbal a lední hokej překračují jako jediné dva sporty 20 % hranici v podílu na sportovním vysílání (podle rozsahu stopáže) – fotbal 35,5 %, lední hokej 22,7 %. Výzkum byl prováděn v průběhu celého roku, je tudíž jasné, že fotbal převažoval v měsících letní, lední hokej v měsících zimních. Studii Čáslavové potvrzuje i tisková zpráva Martina Krafla (tiskový mluvčí České televize), která byla vydána po ukončení ZOH 2006: „Z olympijských sportů nejvíce diváky zajímal **lední hokej** v mužském provedení. Boj českého týmu s Rusy o bronzovou olympijskou medaili vidělo 2 084 000, tj. 24,4 % dospělých (nad 15 let věku) a 122 tisíce, tzn. 10,8 % dětí ve věku 4 až 14 let. Zájem o ostatní zimní sporty byl podstatně menší než o hokej. Více než 100minutový přenos 30kilometrového **běhu žen na lyžích**, v němž Kateřina Neumannová získala zlatou medaili, tedy náš největší úspěch na letošní olympiádě, sledovalo 648 tisíc, tj. 7,6 % dospělých a 37 tisíc, tzn. 3,2 % dětí. Posledních pět minut závodu vidělo 1 004 000, tj. 11,7 % dospělých a 58 tisíc, tzn. 5,2 % dětí.

Vysoký procentuální podíl disciplíny **běh na lyžích** 11,2 %; lze přičíst úspěchům našich sportovců v této disciplíně, především úspěchů Kateřiny Neumannové (1x 1. místo, 1x 2. místo) a Lukáše Bauera (1x 2. místo).

Zbylé disciplíny se pohybují na hranici pouhé informace o určité disciplíně, bez další návaznosti. Chvályhodné je spektrum disciplín neolympijských a širě jejich zájmu – od šachu, přes atletiku a plochou dráhu až po nejúspěšnější fotbal. To je známkou veřejnoprávnosti České televize, která v rámci vyšší informovanosti diváka zařazuje do zpravodajských relací právě i tyto zmíněné disciplíny.

6.2 Obsahová analýza sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny na TV NOVA

Stejně jako v předchozím případě, byl výzkum zaměřen na sportovní zpravodajskou relaci vysílanou pravidelně každý den v týdnu, ve stejném čase. V tomto případě byl výzkum zaměřen na druhý typ televizní stanice – komerční. Sportovní zpravodajská relace, které se výzkum týkal – **Sportovní noviny**, je vysílána na televizní stanici TV Nova. A stejně jako v předchozím případě můžeme říci, že ačkoliv se obsah vysílacích relací každý den mění, šablona či schéma zpravodajské relace zůstává stejná.

Názvosloví, které užíváme ve výzkumu obsahové analýzy sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny, zůstává stejné jako u zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV). Tedy sportovní zpravodajskou relací je myšleno celé zpravodajství – Sportovní noviny, toto zpravodajství je rozděleno na jednotlivé reportáže (či zprávy), které se dále skládají z jednotlivých příspěvků.

6.2.1 Rozbor struktury sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny vysílané na TV Nova v době konání ZOH 2006 v Turíně

Stavba zpravodajské relace Sportovní noviny je víceméně stejná, jako stavba sportovní relace Branky, body vteřiny. Je rozdělena do 3 částí: 1. znělka (úvodní a závěrečná), 2. úvodník, 3. zpravodajská část. Vzhledem k odlišné časové dotaci sportovních zpravodajských relací se liší především v průměrné délce (stopáži) trvání jednotlivých úseků.

V době konání ZOH 2006 se stavba zpravodajské relace lehce změnila a po celých 16 dní trvání ZOH 2006 zůstávalo vysílací schéma takto upraveno. Z toho důvodu při rozboru relace Sportovní noviny popíšeme schéma, které byl aktuální právě v tomto období. (Obrázek č.2)

Obrázek č. 2

Struktura zpravodajské relace Sportovní noviny vysílané na TV Nova v době konání ZOH 2006 v Turíně (11.2.2006 – 26.2.2006)

Z obrázku č. 2 je tedy patrné, že podobně jako relaci BBV, můžeme rozdělit zpravodajskou relaci Sportovní noviny na 3 části, přičemž součástí zpravodajské části je relace „okamžiky OH“, která se u BBV nevyskytovala a byla čistě záležitostí komerční televizní stanice TV Nova.

Struktura zpravodajské relace Sportovní noviny:

1. Znělka

Znělka je rozdělena na dvě části *úvodní* a *závěrečnou*. *Úvodní znělka* je neměnná, v průměru trvá **3,38 vteřiny**. V průměru z obdobného důvodu jako u relace BBV, jelikož se k úvodní znělce počítá i pozdrav moderátora (komentátora) celé sportovní zpravodajské relace. *Závěrečná znělka* trvá v průměru **4,28 vteřiny**, opět se k závěrečné znělce počítá i rozloučení moderátora s divákem, proto průměrný čas. Tyto hodnoty jsou opět určeny jako neměnné a v průběhu celého roku zůstávají stejné.

2. Úvodník (~ editorial)

Úvodník má opět za úkol diváka „nalákat“ k dalšímu sledování zpravodajské relace. Součástí úvodníku jsou 3 zprávy, které nás krátce informují, co nás v relaci Sportovní noviny dále čeká. V průměru trvá úvodník **13,8 vteřiny**, tedy na jednu zprávu připadá v průměru čas **4,60 vteřiny**. Tyto hodnoty jsou vztaženy k datu ve, kterém výzkum probíhal, tedy k 11. 2. 2006 – 26. 2. 2006. Na rozdíl od veřejnoprávní, tudíž „serióznější“ České televize, která v úvodníku BBV informuje o třech nejdůležitějších sportovních událostech dne, komerční televizní stanice TV Nova umísťuje do úvodníku zprávy nejen sportovně nejdůležitější, ale i zprávy týkající se např. sportovní hvězdy nebo zprávy ukazující určité komické situace. V celkovém dojmu mohou někdy působit bulvárně.

3. Zpravodajská část

Zpravodajská část obsahuje jednotlivé reportáže. Na rozdíl od relace BBV, kdy nám úvodník v podstatě určuje předem schéma i zpravodajské části, jsou ve Sportovních novinách reportáže sestaveny nahodile a neplatí pravidlo, že první zpráva v úvodníku je i první zprávou ve zpravodajské části. Průměrný čas zpravodajské relace nelze určit, jelikož délka reportáží a počet reportáží se každý den mění. „Specialitou“, která v průběhu konání ZOH 2006 ve Sportovních novinách přibyla, je relace **„Okamžiky olympijských her (OH)“**. Tato relace byla celých 16 dní součástí zpravodajské části, v průměru trvala **19,66 vteřiny** a dále se dělila na 4 části: 1. „Příběh OH“, 2. „Zajímavost“, 3. „Číslo dne“, 4. „Medaile“

Právě v těchto reportážích se můžeme odvolávat i na určitou bulvárnost relace Sportovní noviny, kde se reportéři snažili přiblížit Sportovní noviny i např. ženskému publiku informacemi o sportovních hvězdách, jejich soukromí, aférách apod. Ne vždy byly součástí „Okamžiků OH“ všechny 4 části, tudíž nepočítáme dále průměry jednotlivých částí za 16 dní, ale „Okamžiků OH“ jako jednoho celku za den.

6.2.2 Rozbor zpravodajské relace Sportovní noviny na TV Nova v době konání ZOH 2006 v Turíně

V rámci probíhajícího výzkumu bylo nutné zjistit souhrnné časy všech sportovních relací Sportovní noviny vysílané na TV Nova v době konání ZOH 2006 v Turíně. V tabulce č.9 jsou již souhrnné časy, které se vypočítaly z podrobněji rozepsaných tabulek (příloha C, tabulka č. 1).

Tabulka č. 9

Celkový čas zpravodajské relace Sportovní noviny na TV Nova (v době konání ZOH 2006)

Den ZOH	čas (")
1.	385,70
2.	298,12
3.	338,22
4.	235,43
5.	373,10
6.	285,80
7.	327,96
8.	236,89
9.	278,89
10.	272,57
11.	288,58
12.	292,73
13.	341,43
14.	380,07
15.	365,89
16.	306,11
Celkem	5007,49

Celkový čas zpravodajské relace Sportovní noviny na TV Nova:

5007,49" = 01:23:27.49 hodin

Průměrný čas 1 zpravodajské relace Sportovní noviny:

312,97" = 0:05:12.17 minut

kódy →

ZOH - Zimní olympijské hry

" - vteřiny

Z našeho výzkumu vyplynulo, že celkový čas vysílaných zpravodajských relací Sportovní noviny vysílaných na TV Nova v období od 11. 2. 2006 do 26. 2. 2006 je **5007,49 vteřin**, tedy **01:23:27.49 hodin**. Jelikož se v dalším výzkumu pracovalo

s tou částí zpravodajství, která se každý den mění, tedy úvodníkem a zpravodajskou částí, zahrnují tyto časy tyto dvě části zpravodajské relace (obdobně jako ve výzkum obsahové analýzy relace Branky, body, vteřiny). To znamená, že když v tabulce vidíme napsáno, že 1.den ZOH byl souhrnný čas zpravodajské relace Sportovní 385,70 vteřiny, znamená to, že je to souhrnný čas úvodníku a zpravodajské části. Kdybychom chtěli použít kompletní čas sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny, museli bychom připočítat ke každé zpravodajské relaci vypočítané průměrné časy úvodní a závěrečné znělky; tedy 3,38 vteřin úvodní znělky a 4,28 vteřin závěrečné znělky, dohromady 7,66 vteřiny ke každé relaci. V rámci maximálního zefektivnění výzkumu byl tento údaj, stejně jako u obsahové analýzy zpravodajské relace Branky, body, vteřiny, vypuštěn a dále se pracovalo jen s tou částí, která se každý den měnila, tedy úvodníkem a zpravodajskou částí.

6.2.3 Prezentace žen a mužů v rámci sportovního televizního zpravodajství

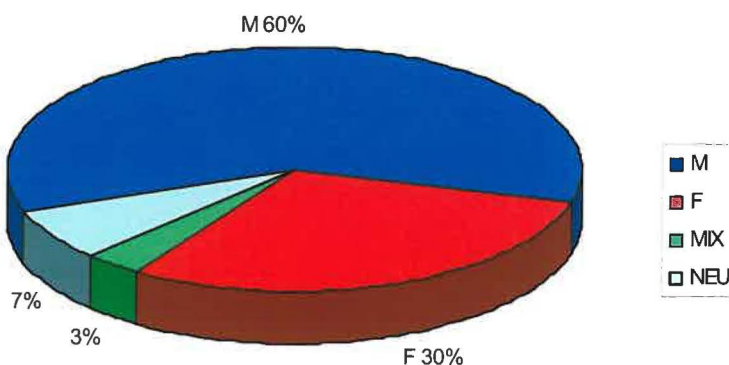
Sportovní noviny v době konání ZOH 2006 v Turíně

Prvotním cílem výzkumu bylo určeno zjistit souhrnný čas, který byl věnován ženám a mužům v rámci sportovního zpravodajství Sportovní noviny. Informaci o souhrnných časech jsme získali z vyplněných základních tabulek (ukázka – příloha C, tabulka č. 2) . Vedle času věnovaného ženám a mužům, byly zjišťovány i časy věnované MIXům a NEUtrálním zprávám (viz výše.) Jednotlivé časové podíly jsou popsány v příloze C tabulce č. 3.

Z výzkumu je patrné, že největší prostor v rámci zpravodajských relací dostali k dispozici muži a to 59,76 % z celkového času televizního sportovního zpravodajství Sportovní noviny. Jako druhý největší časový prostor v rámci Sportovních novin dostaly ženy – 30,01 %. Tedy ženy dosáhly přesně poloviny časového prostoru, který byl věnován mužům. MIXům a NEUtrálním tématům byl dán v porovnání s prvními dvěma kategoriemi jen malý prostor. Více pak NEUtrálním tématům 6,89 %, MIXům 3,34 %.

Souhrnné tabulky, které dokládají čas věnovaný jednotlivým kategoriím v rámci sportovního zpravodajství Sportovní noviny, jsou k dispozici v příloze č. 2, tabulce č.3. Rozdíl časů věnovaných jednotlivým kategoriím v rámci televizního sportovního zpravodajství je nejlépe patrný v grafické podobě (graf č. 5).

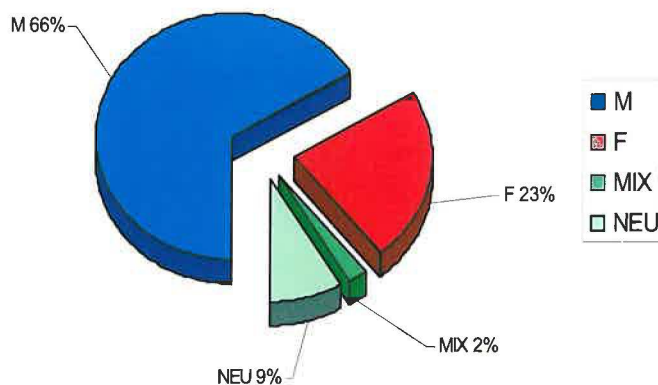
Graf č.5 Souhrnný prostor, který byl věnován jednotlivým GENDER kategoriím v rámci televizního sportovního zpravodajství Sportovní noviny na TV Nova v době konání ZOH 2006 v Turíně

Přibližné důvody, které vedou k tomu, že je mužům věnován takový prostor, jsem shrnula již při komentování obdobných výsledků u zpravodajské relace Branky, body, vteřiny.

Souhrnný prostor, který byl věnován jednotlivým gender kategoriím z pohledu počtu jednotlivých příspěvků (graf. č 6), tedy ne souhrnného času, je mezi jednotlivými kategoriemi jen nepatrný rozdíl. Nicméně se obě hlavní kategorie mužská (M) a ženská (F) co do počtu jednotlivých příspěvků ještě navzájem více vzdalují – muži (M) si „polepšili“ na 66 % jednotlivých příspěvků, ženy (F) naopak „ztratily“ na 23 % jednotlivých příspěvků.

Graf č. 6 Procentuální vyjádření souhrnného počtu jednotlivých příspěvků, věnovaných jednotlivým GENDER kategoriím v rámci televizního sportovního zpravodajství Sportovní noviny v době konání ZOH 2006 v Turíně

6.2.4 Prezentace jednotlivých disciplín v každém dni v průběhu ZOH 2006 s důrazem na gender problematiku

V kapitole 6.1.4 jsem již tabulku (tabulka č. 3) s počtem jednotlivých olympijských disciplín ZOH 2006 (podle dostupných zdrojů – internetu, tisku apod.) již přinesla, v této kapitole na ni tedy pouze odkazuji, stejně tak na její kompletní verzi, kterou najdeme v příloze B, tabulka č. 4.

V této části výzkumu se tedy zaměřím již jen na výsledky analýzy – počty jednotlivých disciplín olympijských i neolympijských ve zpravodajských relacích Sportovní noviny v průběhu ZOH 2006 (v tabulce č. 10).

Z výsledků výzkumu je patrné, že průměrný počet reportáží (zpráv) v rámci jednoho dne (resp. jedné zpravodajské relace – Sportovní noviny) byl 8.

Reportáží, týkajících se olympijských disciplín, o kterých zpravodajská relace Sportovní noviny diváka informovala bylo 76,6 %, neolympijských disciplín se týkalo

23,4 % reportáží. Tedy poměrně zásadní převaha reportáží věnujících se olympijským sportům. Na tomto výsledku se odráží i již zmíněná skutečnost, že televizní redakce přidala po dobu trvání ZOH 2006 (11. 2. 2006 – 26. 2. 2006) do hlavní zpravodajské části Sportovních novin pravidelnou reportáž týkající se Olympijských her – „Okamžiky OH“. Tato reportáž se odrazila i na počtu příspěvků skupiny MIX¹, kam byly tyto reportáže díky svému zaměření zařazeny. Tomu odpovídá průměr 1,06 reportáže na den. Opět je zde patrná převaha mužských disciplín - 65,6 %, oproti ženským disciplínám – 21,1 % .

Tabulka č. 10

Počet disciplín (reportáží) vysílaných zpravodajskou relací BBV v průběhu ZOH 2006 s rozlišením disciplín olympijských, neolympijských, ženských a mužských a MIXů

	celkem disciplín	celkem olympijských disciplín	celkem neolympijských disciplín	disciplíny celkem- F	disciplíny celkem - M	disciplíny celkem - MIX ¹
Total	128	98	30	27	84	17
průměr / den	Ø 8	Ø 6,13	Ø 1,87	Ø 1,69	Ø 5,25	Ø 1,06
%	100	76,6	23,4	21,1	65,6	13,3

Pozn.: MIX¹ - je započítán i počet příspěvků reportáže „Okamžiky OH“

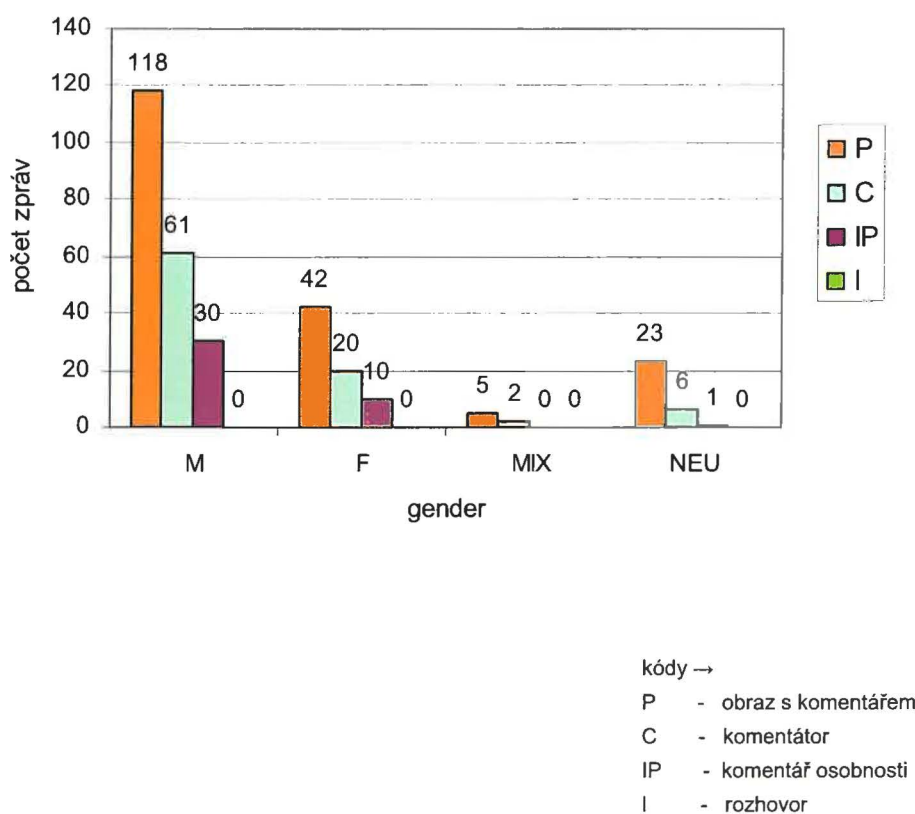
6.2.5 Prezentace zpravodajské relace Sportovní noviny na TV Nova podle formy sdělení jednotlivých příspěvků s důrazem na gender problematiku

Forma sdělení příspěvku vychází ze stavby jednotlivých reportáží. Obvyklá forma sdělení jednotlivých reportáží byla již popsána v kapitole 6.1.5, stručně tedy jen připomenou: komentátor (C) uvede reportáž – obraz s komentářem (P) přiblíží více dané

téma – komentář osobnosti (IP) se vyjádří k danému tématu – rozhovor (I) doplní celou reportáž.

Vzhledem k časové dotaci zpravodajské relace Sportovní noviny je prostor pro jednotlivé příspěvky velice omezen. Z grafu č. 7 je na první pohled patrné, že časově „náročná“ forma sdělení – rozhovor (I) nedostala v rámci zpravodajské relace Sportovní noviny žádný prostor. Na druhé straně opět nejoblíbenější forma sdělení – obraz s komentářem (P), následovaný komentářem moderátora (C).

Graf č. 7 Forma sdělení jednotlivých zpravodajských příspěvků ve zpravodajské relaci Sportovní noviny s důrazem na gender problematiku

V procentuálním vyjádření (tabulka č.11) téměř 60 % příspěvků bylo sděleno formou obrazu s komentářem (P). 28,3 % obsahu zpravodajských relací je divákovi

sděleno komentátorem (C). Komentáři osobnosti (IP) byl dán v prostor v 12,7% případů. Rozhovor (I), ve smyslu položená otázka – odpověď – reakce, byl nedostal prostor žádný.

Forma sdělení - obraz s komentářem se ve výsledcích výzkumu ukázal jako nejčastěji používaná forma, divákovi pravděpodobně nejbližší, mající vzhledem k počtu použití nejvyšší vypovídací hodnotu. Celkově čísla odpovídají dojmům, který divák při sledování zpravodajské relace má. Je to rychlé střídání obrazů, příspěvků, komentářů osobností a vstupů komentátora. Vzhledem k celkové časové dotaci zpravodajské relace Sportovní noviny (v průměru 0:05:12.17 minut) je ale tento přístup pochopitelný, sdělit maximální počet informací v minimálním čase, mnohdy ale za cenu přehlednosti a návaznosti. Z výsledků výzkumu tudíž nepřekvapí absence časově náročnějších rozhovorů v této zpravodajské relaci.

Tabulka č. 11

Počty jednotlivých příspěvků podle formy sdělení ve zpravodajské relaci Sportovní noviny s důrazem na gender

	M	F	MIX	NEU	celkem	%
P	118	42	5	21	186	59,0
C	61	20	2	6	89	28,3
IP	30	10	0	0	40	12,7
I	0	0	0	0	0	0
celkem	209	72	7	27	Σ 315	100

Při procentuálním vyjádření času jednotlivých příspěvků (tabulka č. 12), vidíme, že se kategorie ještě navzájem více vzdálily a že jednoznačně převážila forma sdělení – obraz s komentátorem (téměř 70 % veškerého času) nad zbylými kategoriemi.

Podrobná tabulka jednotlivých časů příspěvků je k dispozici - v příloze C, tabulka č. 4.

Tabulka č. 12

Srovnání počtu jednotlivých příspěvků s časy příspěvků podle formy sdělení ve Sportovních novinách

	počet	%	čas (")	%
P	186	59,0	3499,39	69,8
C	89	28,3	1002,36	20,1
IP	40	12,7	505,74	10,1
I	0	0	0	0
TOTAL	315	100	5007,49	100

Na závěr lze ještě podotknout, že případě zpravodajské relace Sportovní noviny není třeba zastavovat se u osoby komentátora či moderátora. Televizní stanice TV Nova totiž nenabízela v průběhu našeho výzkumu jinou moderátorskou dvojici než dvojici Václav Titllechach a Pavel Pouliček. Tudíž genderová studie je v tomto případě zbytečná. Nutno podotknout, že i televizní stanice TV Nova má na pozici moderátora sportovního zpravodajství ženu – Janu Novákovou, která ale byla v době výzkumu na mateřské dovolené a z toho důvodu se jako moderátoři střídali dva muži.

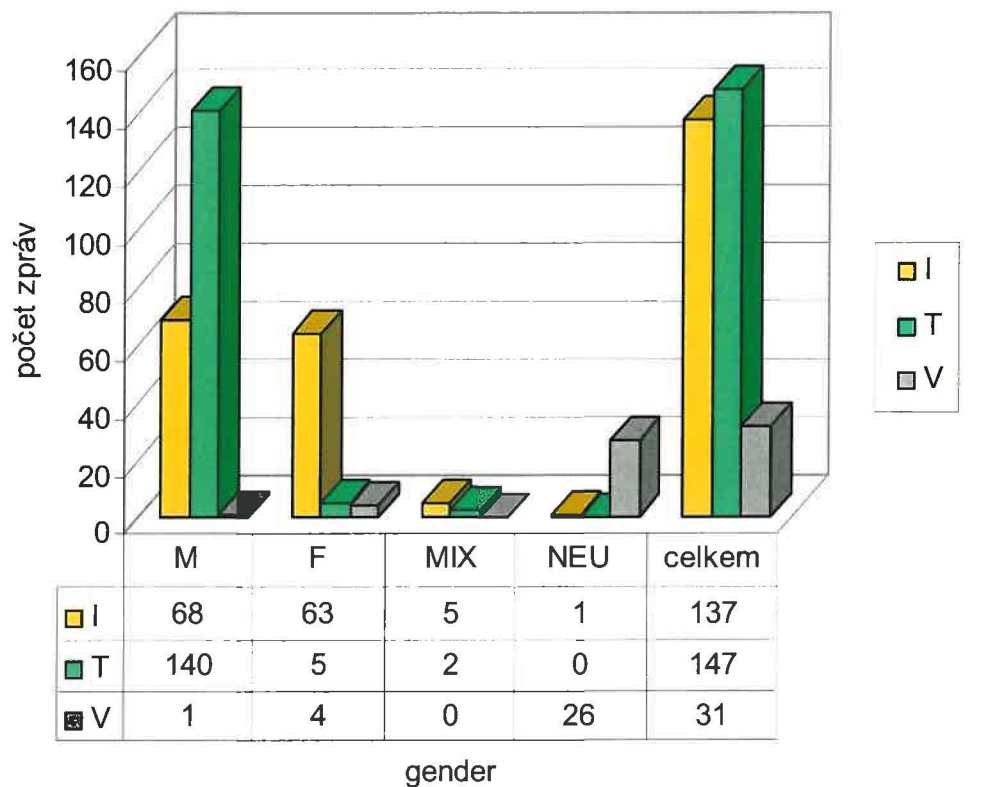
6.2.6 Prezentace jednotlivých příspěvků věnovaných individuálním sportům, týmovým sportům a prezentace zpráv věnovaných programu ve zpravodajské relaci Sportovní noviny na TV Nova s důrazem na gender problematiku

Výsledku výzkumu této části jsou nejlépe patrné z grafu č. 8. Z celkové ho počtu všech příspěvků v „mužské“ kategorii jsou jednoznačným „vítězem“ týmové sporty – 140 příspěvků z celkového počtu 209 příspěvků, tedy přibližně 67 %. Na individuální příspěvky připadá přibližně 32,5 %. Jak jsme se zmiňovali již v předchozích částech výzkumu a následný výzkum nám domněnky potvrdil, týmovým sportem číslo 1, byl v tomto případě – lední hokej.

V „ženské“ kategorii jsou jednoznačným vítězem individuální příspěvky – 63 příspěvků z celkového počtu 72, tedy přibližně 87,5 % . Televizní stanice svým přístupem „vyrábět“ zprávy i s lehce bulvárním podtextem uplatnila tuto strategii především v této individuální ženské kategorii. Zaměřila se nejen na sportovní výsledky, kterých ženy dosahovaly, ale často se zaměřovala i na jejich soukromí. Tak jsme například dostali obrázek Kateřiny Neumannové jako vítězky závodu, v dalším příspěvku vystupuje jako starostlivá matka malé dcerky a dále se dozvídáme jaký je to vztah ji pojí s jejím trenérem, či managerem. Dá se říci, že nám TV Nova podala ve svých reportážích (především v reportáži „Okamžiky OH“) obraz o tom, co znamená být ženou – sportovkyní, matkou, manželkou a pečovatelkou a to nejen v případě Kateřiny Neumannové. Bohužel v pořadu typu Sportovní noviny to nepůsobí informativně, ale vzhledem k předpokládanému složení diváckého publika – muži, člověk nahlížel na reportáže tohoto typu shovívavě, s lehkým úsměvem na tváři, jako na kuriozitu.

Zajímavé je celkové srovnání, kdy se kategorie příspěvků, věnující se individuálním a týmovým příspěvků téměř sjednotila a dá se říci, že jim byl dán v rámci sportovního zpravodajství stejný prostor – individuální příspěvky – 43,6 %, týmové příspěvky 46,6% z celkového součtu všech příspěvků. 9,8 % vycházelo na informace věnující se programu nebo sportovišti.

Graf č. 8 Počet jednotlivých příspěvků věnovaných individuálním, týmovým sportům a zpráv věnovaných programu ve sportovním zpravodajství BBV v průběhu konání ZOH 2006

kódy →

I - individuální sport

T - týmový sport

V - různý; program / sportoviště

6.2.7 Prezentace jednotlivých sportovních disciplín vysílaných v rámci sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny s rozlišením sportů olympijských a sportů neolympijských

V této fázi výzkumu jsme zkoumali jednotlivé sportovní disciplíny, které se objevily ve vysílání v rámci sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny v době konání ZOH 2006 v Turíně. Jelikož TV Nova je komerční televizní stanicí, která na rozdíl od veřejnoprávní televizní stanice nemá jako jeden z hlavních cílů svého vysílání maximální informovanost diváka pokud možno v co nejširším smyslu, je „repertoár“ jejích neolympijských sportů poměrně nízký, zaměřený v podstatě pouze na dva sporty – lední hokej a fotbal.

Zimní olympijské sporty a jejich dělení jsem již přiblížila v kapitole č. 2. a v kapitole 6.1.7. K výsledkům toho výzkumu jsem použila stejnou tabulku. Cílem výzkumu bylo zjistit podíl jednotlivých disciplín, který zaujímaly v rámci sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny. Výsledky výzkumu nám pomůže interpretovat zjednodušená tabulka č. 13. (Podrobné výsledky – příloha C, tabulka č. 5, 6.)

Z výsledku výzkumu procentuálního zastoupení sportů olympijských a neolympijských vyplývá: zimní olympijské sporty získaly 76,6 % reportáží, neolympijské sporty získaly 23,4 % zpráv.

Tabulka č.13

Srovnání prezentace olympijských a neolympijských sportů ve sportovní zpravodajské relaci Sportovní noviny

	počet zpráv	%
zimní olympijské sporty	98	76,6
neolympijské sporty	30	23,4

Z tabulky č. 14 je patrné že absolutní většinu v počtu vysílaných reportáží zaměřených na olympijské sporty získaly disciplíny hokej a lyžování. Hokej - 33x,

lyžování (lyžařské disciplíny celkem) - 34x. Při rozdělení na jednotlivé disciplíny – olympijské i neolympijské je v procentuálním vyjádření pořadí následující: 1. lední hokej 25,8 %, 2. fotbal (národní soutěže) 13,3 % oba, 3. běh na lyžích 12,5 %. Přes 5% hranici se dostaly ještě disciplíny – biatlon 7 % a fotbal (mezinárodní soutěže). Čtyři disciplíny nebyly ve zpravodajské relaci vůbec zmíněny – curling, super obří slalom, akrobatické skoky a snowboarding. V disciplíně curling neměla Česká republika žádné zastoupení, tudíž o soutěži neinformovala. Ve zbylých disciplínách Česká republika zastoupení měla, nicméně TV Nova o českých sportovcích a jejich umístění neinformovala.

Tabulka č.14

Souhrnný počet jednotlivých sportovních disciplín olympijských i neolympijských, vysílaných v pořadu Sportovní noviny na TV Nova v době konání ZOH 2006 v Turíně (11. 2. 2006 – 26. 2. 2006)

			celkem	%	%	celkem	NEOLYMPIJSKÉ SPORTY	
ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ SPORTY	bruslařské disciplíny	biatlon	9	7,0	3,9	5	NHL	
		krasobruslení	1	0,8	13,3	17	fotbal NA	
		rychlobruslení	4	3,1	6,3	8	fotbal IN	
		curling	0	0,0		30		
		boby	1	0,8				
		saně	0	0,0				
		hokej	33	25,8				
	lyžování	běh na lyžích	16	12,5				
		skoky	3	2,3				
		severská kombinace	1	0,8				
		sjezd	5	3,9				
		slalom	4	3,1				
		obří slalom	3	2,3				
		super - G	0	0,0				
		jízda v boulích	2	1,6				
		akrobatické skoky	0	0,0				
		snowboarding	0	0,0				
				98	128 / 100%			
					TOTAL			

Interpretovat tyto výsledky jsem se pokusila již v kapitole 6.1.7 Opisovat stejné důvody, které zapříčinily podobu těchto výsledků je zbytečné, a tudíž na pokus o interpretaci odkazuji na kapitolu 6.1.7

6.3 Porovnání veřejnoprávní televizní stanice Česká televize a komerční televizní stanice TV Nova

6.3.1 Porovnání celkového času věnovanému ženám a mužům ve zpravodajské relaci Branky, body, vteřiny (BBV) a Sportovní noviny v době konání ZOH 2006 v Turíně

Ještě než přistoupíme k samotnému porovnávání časů věnovaných jednotlivým skupinám, je dobré na začátku zmínit celkovou časovou dotaci, kterou obě zpravodajství mají. Při interpretaci výsledků výzkumu nesmíme zapomínat, že se vztahují ke konkrétnímu časovému období (11.2.2006 – 26.02.2006). Tudíž není možné počítat s tím, že zjištěná data jsou všeobecně celoročně stejná.

Z výsledku výzkumu vyplynulo, že průměrný čas jedné zpravodajské relace **Branky, body, vteřiny (BBV)** ve sledovaném období, je **00:09:12.51 minut**. Pro stejné období je průměrný čas jedné zpravodajské relace **Sportovní noviny** **00:05:12.17 minut**. Tedy rozdíl 00:03:59.54 minut, o který jsou BBV delší. Různá délka zpravodajských relací se samozřejmě odrazí především na rozdílném počtu jednotlivých příspěvků a reportáží. Proto v další interpretaci výsledků budu pracovat především s procentuálním podílem jednotlivých příspěvků na zpravodajských relacích a na jejich vzájemném srovnání.

V tabulce č.15 přináším srovnání jednotlivých gender kategorií na programu ČT1 a na TV Nova. Z tabulky je patrné, že dominantními kategoriemi jsou v obou případech kategorie mužská (M) a ženská (F).

Tabulka č. 15

Srovnání podílů celkových časů jednotlivých gender kategorií na ČT1 a TV Nova

	ČT1 (Branky, body, vteřiny)		TV Nova (Sportovní noviny)	
	čas (")	%	čas (")	%
M	6861,9	77,62	2992,47	59,76
F	1387,4	15,69	1503	30,01
MIX	346,4	3,92	166,91	3,34
NEU	244,57	2,77	345,12	6,89
Celkem	8840,27	100	5007,5	100

Při bližším porovnání zjistíme, že Česká televize dala **77,6 %** času k dispozici mužské kategorii TV Nova **59,7 %** . Tedy můžeme říci, mužská kategorie měla na programu ČT1 větší prostor než na TV Nova. Ženská kategorii na ČT1 měla k dispozici **15,69 %** času, na TV Nova **30,01 %** času. Rozdíly jsou na první pohled patrné, na TV Nova měly ženy jednou tolik prostoru než ženy na ČT1. Pozor ale na chybné interpretace „holých“ čísel.

Pokud bychom totiž chtěli správně porovnávat podíly časů, které byly každé kategorii věnovány, je velice důležitá i znalost obsahu zpravodajských relací. A to nejen z pohledu počtu individuálních příspěvků a formy sdělení jednotlivých příspěvků. Při srovnání obou relací Branek, bodů, vteřin a Sportovních novin, jak je člověk vnímá po shlédnutí několika relací, má dva odlišné konečné dojmy.

Po shlédnutí BBV má člověk dojem, že dostal řadu faktických informací, nevnímal rozdíly mezi kategoriemi muž M a žena F, reportáže, které viděl se střídaly podle významnosti, od nejvýznamnější po méně významné (ať v části olympijské či neolympijské). A co je důležité nevnímal absenci žen v některých relacích, jako diskriminaci žen a vyzdvihování kategorie mužské. Prostě faktické zpravodajství o nejdůležitějších sportovních událostech dne. Genderové role nejsou ostře vymezeny.

Na druhé straně zpravodajství Sportovní noviny působí na diváka svou hektičností, obrazy se střídají rychle jeden za druhým, je vnímáno, že do minimálního času se snaží dostat maximální počet informací. Oproti BBV také člověk vnímá daleko více rozdílů mezi mužskou a ženskou částí reportáží. Ženy se vyskytovaly ve většině případů v reportáži „Okamžiky OH“, která jak už jsme jednou během výzkumu zmínili, působila dojemem někdy až bulvárním. Tudiž procentuální zastoupení žen ve zpravodajské relaci je sice chvályhodné, ale v konečném výsledku působí spíše dojem nepatřičným, dalo by se říci místy až jako atrakce pro mužskou část populace. Je tedy na divákovi, aby se rozhodl, jaký přístup je lepší a co v konečné fázi procentuální zastoupení mužů a žen vlastně znamená. TV Nova potvrzuje zajetý systém genderových stereotypů, které vnímají odděleně mužské a ženské role a svým přístupem k prezentaci žen ve svém sportovním zpravodajství jenom k těmto generovým stereotypům a klišé přispívají.

6.3.2 Porovnání počtu jednotlivých disciplín v každém dni v průběhu ZOH 2006 v Turíně v České televizi (BBV) a na TV Nova (Sportovní noviny) s důrazem na gender problematiku

Tabulka č. 16

Počet disciplín (reportáží), vysílaných zpravodajskou relací BBV a Sportovní noviny v průběhu ZOH 2006 s rozlišením disciplín olympijských, neolympijských, ženských a mužských a MIXů

		celkem disciplín	celkem olympijských disciplín	celkem neolympijských disciplín	disciplíny celkem- F	disciplíny celkem - M	disciplíny celkem - MIX
Česká televize	průměr / den	Ø 12,81	Ø 7,93	Ø 4,87	Ø 2,06	Ø10,25	Ø 0,5
	%	100	62	38	16	80	4
TV Nova	průměr / den	Ø 8	Ø 6,13	Ø 1,87	Ø 1,69	Ø5,25	Ø 1,06
	%	100	76,6	23,4	21,1	65,6	13,3

Z výsledků výzkumu vyplývá to, co jsme již zmínili při porovnávání průměrných časů jednotlivých zpravodajských relací. Česká televize s průměrnou délkou jedné zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV) 00:09.12.51 minut vysílala v průměru 12,81 reportáží o jednotlivých disciplínách (proto je v tabulce uváděno celkem disciplín). TV Nova s průměrnou délkou jedné zpravodajské relace Sportovní noviny 00:05.12.17 minut vysílala v průměru 8 reportáží o jednotlivých disciplínách. U obou zpravodajských relací převažuje vyšší informovanost o disciplínách olympijských, BBV v průměru 7,93 reportáže z 12,81; Sportovní noviny v průměru 6,13 reportáže z 8. Větší rozdíly jsou u disciplín neolympijských. Tady se opět potvrzuje rozdíl mezi veřejnoprávní televizí, která informuje o širším spektru sportů na rozdíl od komerční televizní stanice, která se orientuje jednoznačně jen na sporty obecně populární – fotbal, lední hokej, tenis apod. a již zmíněné „bulvární“ informace.

Co se týče disciplín ženských a mužských, jednoznačně převažující v České televizi jsou disciplíny mužské s počtem 10,25 reportáží z 12,81 celkem, tedy plných 80%. V porovnání s TV Nova je právě tato mužská kategorie jediná převažující (samozřejmě na úkor ostatních kategorií). Proto ostatní kategorie mající prostor na TV Nova mají procentuálně větší prostor v rámci vysílacího času jedné zpravodajské relace. Průměr 1,06 disciplíny ve skupině MIX na TV Nova je „uměle“ zvyšován reportáží „Okamžiky OH“, která byla vysílána každý den a díky své struktuře (4 části: *příběh, zajímavost, číslo dne, medaile*) nebylo možné jednoznačně určit kategorii, do které měla být zařazena. Z toho důvodu skupina MIX, ačkoliv jednotlivé příspěvky byly již děleny podle svých kategorií.

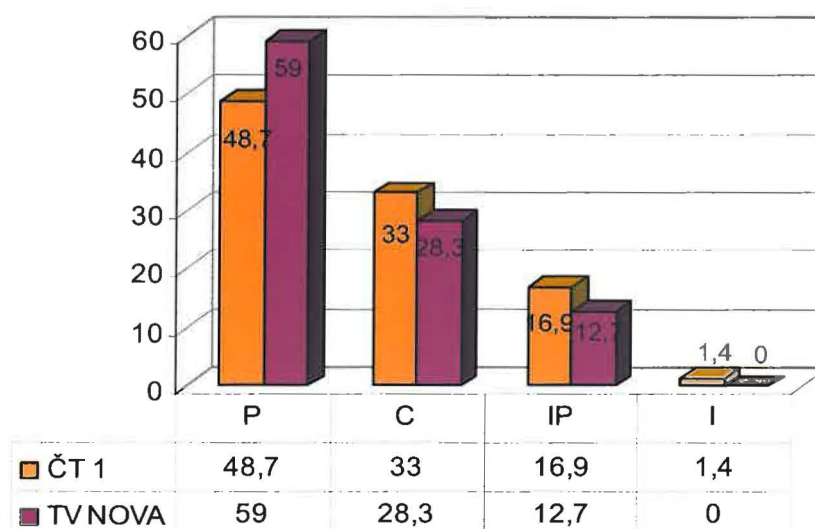
6.3.3 Srovnání prezentace zpravodajských relací v České televizi (BBV) a na TV Nova podle formy sdělení jednotlivých příspěvků

Ke srovnání zpravodajských relací podle počtu formy sdělení jednotlivých příspěvků na obou televizních stanicích použijeme graf č. 9. Graf nám ukazuje POČET jednotlivých příspěvků, které byly divákovi sděleny formou:

C – komentátor, P – obraz s komentářem, IP – komentář osobnosti nebo formou rozhovoru – I.

Jak je z grafu patrné, u obou televizních stanic je nejoblíbenější formou sdělení obraz s komentářem, na TV Nova, téměř 60% příspěvků. Nejméně používanou formou o obou stanic je rozhovor. Příčiny oblíbenosti formy sdělení – obraz s komentářem jsem již popsala při interpretaci výsledků výzkumu u jednotlivých televizních stanic.

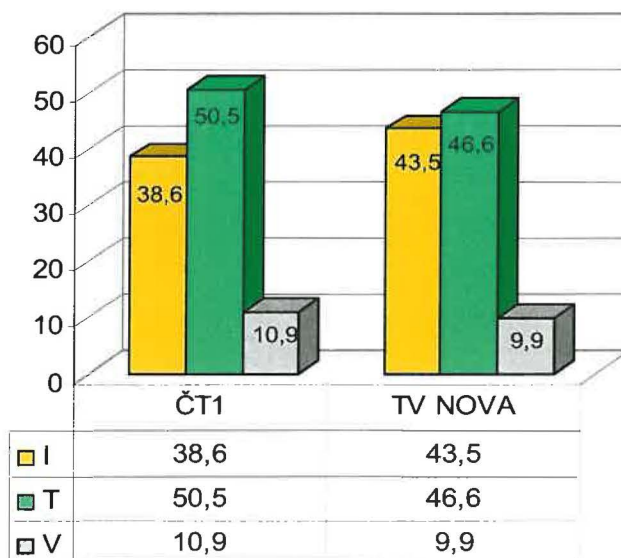
Graf č. 9 Srovnání POČTU jednotlivých příspěvků (v procentuálním vyjádření) podle formy sdělení na ČT1 a TV Nova

Časový prostor, který dávají obrazovému sdělení s komentářem se oproti počtu jednotlivých příspěvků ještě zvětšil, TV Nova touto formou uvádí téměř 70 % příspěvků – tady je dobře patrná již zmíněná hektičnost, kdy do zpráv sama postava moderátora příliš nezasahuje. ČT1 touto formou sděluje 60% času reportáží.

6.3.4 Porovnání počtu jednotlivých příspěvků, které byly věnovány individuálním, týmovým sportům a příspěvkům věnujících se programu v České televizi (BBV) a na TV Nova

Graf č.11 Porovnání POČTU jednotlivých příspěvků (v procentuálním vyjádření), které byly věnovány individuálním, týmovým sportům a příspěvkům věnujících se programu v České televizi (BBV) a na TV Nova

Z grafu č. 11 je výsledek celkem jednoznačný a „srovnání“ obou televizních stanic je tu vzhledem ke grafické podobě grafu téměř zbytečné. Obě televizní stanice sdělily nejvíce příspěvků o týmových sportech – Česká televize

50 % svých příspěvků, TV Nova 46,6 % příspěvků. Příčiny tohoto rozložení jsme komentovali v předchozích kapitolách (6.1.6, 6.2.6), a proto na ně již pouze odkazujeme.

6.4 Přehled účasti českých mužů a žen na ZOH 2006 v Turíně a jejich úspěšnost v rámci jednotlivých disciplín.

Pro správnou interpretaci výsledků obsahové analýzy je třeba znát okolnosti, které vedly k obsahu určité zprávy. Samozřejmé je ale i to, že tyto informace mohou náš pohled zkreslit a v konečné fázi mohou působit na naši objektivitu a tudíž kontraproduktivně.

V tomto případě nám výsledky výzkumu přehledu účasti českých mužů a žen na ZOH 2006 pomohou pochopit výsledky obsahové analýzy.

Tabulka č. 17

Přehled účasti českých mužů a žen v jednotlivých disciplínách zimních olympijských sportů

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ SPORTY		M	F	CELKEM
	biatlon	5	5	10
bruslařské disciplíny	krasobruslení	1	0	1
	rychlobruslení	0	2	2
	curling	0	0	0
	boby	6	0	6
	saně	3	1	4
	hokej	23	0	23
lyžování	běh na lyžích	6	5	11
	skoky	5	0	5
	severská kombinace	5	0	5
	alpské lyžování	6	4	10
	jízda v boulich	0	2	2
	akrobatické skoky	1	0	1
	snowboarding	2	1	3
	celkem	63	20	83

Do Turína odjela nejpočetnější česká výprava v historii, celkem 83 sportovců. Během 16 dnů olympiády bylo rozdáno 84 sad medailí a utkalo se o ně 2600 sportovců z 82 zemí. Na jednu zemi tedy vychází necelých 32 olympioniků. Česká republika svým počtem znamenala značný nadprůměr.

V tabulce č. 18 přinášíme PRŮMĚRNÉ umístění českých sportovců v rámci jednotlivých disciplín. V průměrném hodnocení umístění českých sportovců se samozřejmě ztrácí skvělé úspěchy, kterých jednotlivci nebo týmy dosáhli:

- 1x 1. místo – Kateřina Neumannová, běh na lyžích
- 2x 2. místo – Kateřina Neumannová, Lukáš Bauer; oba běh na lyžích
- 1x 3. místo – národní hokejový tým ČR, lední hokej
- 1x 4. místo – Martina Sáblíková, rychlobruslení
- 1x 5. místo – Kateřina Neumannová, běh na lyžích
- 5x 6. místo – Nikola Sudová, akrobatické lyžování;
Novotná Kateřina, rychlobruslení;
Bank Ondřej, alpské lyžování;
2x štafeta CZE – biatlon, běh na lyžích

Tabulka č.18

PRŮMĚRNÉ umístění českých sportovců v rámci jednotlivých olympijských disciplín

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ SPORTY		M	F	CELKEM
	biatlon	29,9	42,4	35,5
bruslařské disciplíny	krasobruslení	18	0	18
	rychlobruslení	0	5,6	5,6
	curling	0	0	0
	boby	19,3	0	19,3
	saně	21,5	0	21,5
	hokej	3	0	3
Lyžování	běh na lyžích	19,3	21,5	20,3
	skoky	15	0	15
	severská kombinace	30	0	30
	alpské lyžování	24,9	24,5	24,7
	jízda v boulicích	0	16	16
	akrobatické skoky	21	0	21
	snowboarding	23	13	18
	celkem	Ø 23,7	Ø 27,1	Ø 24,9

Bezpochyby nejúspěšnějším českým olympionikem byla Kateřina Neumannová, spolu s Lukášem Bauerem – zástupci běžeckých disciplín. Jejich umístění, spolu s umístěním dalších běžců dokazují, jakých kvalit dosahuje běžecká základna v České republice. Na druhé straně jsou sporty, které „dá se říci, „propadly“ – např. biatlon a jakoby pouze plnily olympijské heslo: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ Jak argumentoval mluvčí Českého olympijského výboru Jan Martinek: „Olympismus není jen o vítězství za každou cenu, olympijská myšlenka je úžasná zejména v rytířském zápolení a fair play soubojích.“

Nutno také připomenout, že všech 83 českých sportovců splnilo náročná kritéria mezinárodních sportovních federací a olympijského výboru.

Z tabulky č. 19 také vidíme, že celkem se čeští sportovci zúčastnili 102 sportovních disciplín. To znamená, že na každého sportovce připadlo v průměru 1,23 disciplíny, kterou absolvoval, u mužů to bylo 1,57 disciplíny/osobu (hokejový tým v tomto případě počítáme jako jednu osobu, vzhledem k tomu, že se bojovalo o jednu sadu medailí), u žen to bylo 1,95 disciplíny/osobu.

Tabulka č. 19

Čeští sportovci a jejich medailové umístění na ZOH 2006 v Turíně

	M	F	celkem
účast ve sportech	63	39	102
počet sportovců	62	20	82
zlatá medaile	0	1	1
Stříbrná medaile	1	1	2
bronzová medaile	1	0	0

V konečném pořadí států podle zisku medailí obsadila Česká republika celkově 15. místo.

Česká výprava v číslech :

89 bylo členů doprovodného týmu

2 odvětví byli bez Čechů : skeleton a curling

6 byl počet účastí na OH (včetně letních OH v Atlantě 1996) u Kateřiny Neumannové

38 olympioniků debutovalo

41 let bylo nejstaršímu olympionikovi, Dominiku Haškovi. Zažil už ZOH v Calgary v roce 1988

18 let bylo dvěma nejmladším účastníkům, sánkaři A.Brožovi a rychlobruslařce

M. Sáblíkové

V závěru ještě přináším v tabulce č. 20 srovnání účasti českých (československých) sportovců na zimních olympijských hrách, které do dnešních dnů proběhly. Vidíme, že ačkoliv se počet účastníků zimních olympijských her postupně zvyšuje, poměr počtu žen a mužů zůstává stejný.

Tabulka č. 20

Účast na zimních olympijských hrách

Olympijské hry	Počet startujících českých (československých) sportovců				
	celkem	muži	%	ženy	%
XX TURÍN(2006)	83	63	75,9	20	24,1
XIX SALT LAKE CITY (2002)	78	59	75,6	19	24,4
XVIII NAGANO (1998)	63	50	79,4	13	20,6
XVII LILENHAMMER (1994)	65	49	75,4	16	24,6
XVI ALBERTVILLE (1992) ¹	74	54	73,0	20	27,0
XV CALGARY (1988) ¹	60	50	83,3	10	16,7
XIV SARAJEVO (1984) ¹	50	38	76,0	12	24,0
XIII LAKE PLACID (1980) ¹	41	34	82,9	7	17,1
XII INNSBRUCK (1976) ¹	58	47	81,0	11	19,0
XI SAPPORO (1972) ¹	44	?	?	?	?
X GRENOBLE (1968) ¹	?	?	?	?	?
IX INSBURCK (1964) ¹	59	49	83,0	10	17,0

¹ čeští a slovenští sportovci

7. DISKUZE

Cílem této práce bylo zjistit, jakým způsobem byly prezentovány 20. zimní olympijské hry, které se konaly v době od 11. 2. 2006 do 26. 2. 2006, ve vybraných sportovních zpravodajských relacích Branky, body, vteřiny a Sportovní noviny, na veřejnoprávní a komerční televizní stanici (Česká televize a TV Nova). Cílem výzkumu bylo zjistit maximální možné množství informací, které nám nabízely sportovní zpravodajské relace a analyzovat výsledky. Pro tento výzkum byla jako nejvhodnější metoda vybrána obsahová analýza sdělení.

Výzkum, který jsem provedla ukázal na několik skutečností, které se mohou stát překážkou při opakovatelnosti provádění výzkumu. Již samotným problémem je problematika výzkumných metod.

Teorie je trvale zaměstnána otázkou „umístění“ významu. Jensen, jak jej cituje Jan Jiráček (2003), si klade otázku zda-li se shoduje význam se záměrem podavatele, nebo je vložen do jazyka, nebo je primárně záležitostí příjemcovi interpretace. *„Masově sdělované informace a kulturní produkty jsou vytvářeny komplexními organizacemi, jejichž cíle obvykle nelze zcela jednoznačně vymezit, a přece zároveň často převažují nad záměry individuálních komunikátorů působících v jejich rámci. To značně stěžuje poznání, co je skutečně „podatelovým“ záměrem – kdo může například říci, co je cílem zpravodajství, nebo čím cíl to je? Možnost soustředění se na samo sdělení jako zdroj významu je nejpřitažlivější, částečně z praktických důvodů. Fyzické texty jsou vždy dostupné přímé analýze a mají výhodu (ve srovnání s lidskými respondenty), že jsou vůči tazateli „nereaktivní“. Nejsou znehodnocovány časem, na druhé straně se ovšem ztrácí jejich kontext a s ním možnost skutečně se dozvědět, co původně znamenaly pro své podavatele a příjemce. Z textů mediálního obsahu nelze „vytáhnout význam“ bez současného přijetí jistých předpokladů, které samy odvozený význam ovlivňují – například bez předpokladu, že množství nebo frekvence pozornosti něčemu věnované je spolehlivým vodítkem k významu, záměru a účinku sdělení. Zjištění analýzy obsahu nikdy nemohou „hovořit sama za sebe“. „Jazyky“ médií kromě toho nejsou zdaleka jednoduché, užívají četné a rozličné kódy a konvence a dosud jsou jen částečně prozkoumány, zejména tam, kde zahrnují hudbu a obrazové prvky (ať statické nebo pohyblivé)“ (McQuail, 1999, s.307). McQuail (1997) upozorňuje na to, co je důležitým*

prvkem při použití této metody. Informace, které při svém výzkumu obsahovou analýzou získám, nemohou být brány sami o sobě jako výsledek výzkumu, do závěrečné interpretace výsledků je třeba zahrnout i pozadí a prostředí těchto informací, ze kterého vzešly, aby závěrečné vyhodnocení nebylo pochopeno a vyloženo špatně. Tudiž je třeba sledovat širší souvislosti, které podávané informace doplňují či jiným způsobem ovlivňují. Například některé zpravodajské relace předem počítají, že je divák již s danou problematikou obeznámen a tudíž již některé věci nevysvětlují a pak se tyto informace mohou zdát být vytržené z kontextu.

Další překážkou se ukázalo nedostatečné množství informací odkazujících na výzkumnou metodu obsahovou analýzu sdělení, které nám poskytují média s vysílaným signálem a s tím spojené výzkumy, které by řešily specifika obsahové analýzy sdělení z televizních či rozhlasových médií. Na rozdíl od zpráv tištěných, kde jsou informace jasně a viditelně oddělené (úvodník, zpráva, obrázek, fotografie apod.), dochází u televizních zpráv k překrývání či prolínání jednotlivých zpráv a informací navzájem, informace o sportech, osobách, střídání mluveného slova s obrazem apod.

Dalším problémem, se kterým jsem se musela v průběhu výzkumu vypořádat a který jistě ovlivnil výsledná měření, byl problém technologický. K dispozici jsem měla pouze „primitivní“ techniku (stopky, videorekordér apod.), která sama o sobě výsledná měření příliš ovlivnit nemusela, nicméně byla ovládána mou osobou a tudíž vstupuje do výsledků měření lidský faktor, který už výsledná měření ovlivnit mohl. V případě opakovatelnosti výzkumu bych proto doporučovala technologii profesionální, která by zajistila potřebnou objektivitu a spolehlivost výzkumu.

Na závěr je třeba také upozornit, že bylo velmi obtížné získaná data porovnat s jinými pracemi. Nepodařilo se mi zjistit ani nalézt obdobný výzkum, který by byl podobným způsobem zpracováván. Dle získaných informací z redakce sportu ČT1 se v České televizi ani v české literatuře nikdo podobným výzkumem nezabýval, proto nebylo možné data získané výzkumem s nikým porovnat. Data, která se mi ve výzkumu podařilo nashromáždit bylo možno porovnat jen s tématicky vzdálenějšími pracemi a spíše na obecné hladině problému (např. výzkumné práce Marka Síbrta, 2004 nebo Jany Valdové, 2001).

8. Závěr

Tato diplomová práce si kladla za cíl kvantitativní hodnocení prezentace zimních olympijských her ve zpravodajství veřejnoprávní televizní stanice České televize a ve zpravodajství komerční televizní stanice TV Nova, to vše s důrazem na gender problematiku. Konkrétní pořady, kterých se výzkum týkal byly: sportovní zpravodajství Branky, body, vteřiny na programu ČT1 a sportovní zpravodajství Sportovní noviny na TV Nova. Hlavním cílem bylo získat maximální množství informací, které zpravodajské relace nabízejí. To vše cestou podrobných měření jednotlivých úseků zpravodajství a jejich zanášením do předem připravených tabulek podle kódového klíče. Závěrem lze říci, že vytyčený cíl, se s přihlédnutím k okolnostem popsaným v kapitole č.7, podařilo splnit.

Obě televizní stanice, kterých se výzkum týkal splnila jistá (až předsudková) očekávání, se kterými jsem k samotnému výzkumu přistupovala. Z konečných výsledků obě televizní stanice nepřekvapila tím, že největší prostor v rámci zpravodajských relací věnovala mužům, Česká televize 77,6 % vysílaného času, TV Nova 59,7 % vysílaného času. Ženám byl věnován prostor 15,7 % v České televizi, na TV Nova 30 % vysílaného času. Jak jsem ale již upozornila v kapitole 6.2.3, chybná by byla interpretace „holých“ čísel. A to se opět dostáváme i k úskalím metody výzkumu – obsahové analýzy sdělení, která byla popsána v kapitole č. 7 (Diskuze). Jen dobrá znalost nejen obsahu samotného sdělení, ale okolností, které ke konečnému obsahu zpravodajských relací vedly, nám dovolují výsledky správně interpretovat.

Výsledky výzkumu tedy potvrzují obecnou domněnku, že televizní sportovní zpravodajství, především komerční televizní stanice TV Nova, nepřispívá k odbourávání zažitých genderových stereotypů, ačkoliv k tomu sportovní zpravodajství přímo vybízí a člověk by ani nepředpokládal, že se v takové míře může ve sportovních zpravodajských relacích genderový stereotyp uchytit. Naproti tomu vysílání České televize, podává ucelenější informaci, aniž by se snažila upozornit na jednotlivé rozdíly, které plynou z postavení muže a ženy, resp. sportovce a sportovkyně.

Výsledky výzkumu tedy musíme chápat v širších souvislostech a musíme brát v potaz podmínky, ze kterých vzešly. Při dalším použití této metody bych doporučovala zaměřit se i na způsob prezentace, sémantiku sdělení jednotlivých obsahů, hlubší

hodnocení sportovců a jejich výkonů, resp. pozadí těchto výkonů, událostí, které mohly výkony ovlivnit apod.

Na závěr je třeba dodat, že vedle konečného cíle výzkumu, tj. analýzy prezentace 20.zimních olympijských her v televizním zpravodajství, šlo i o ověření samotné metody obsahové analýzy sdělení u média s vysílaným signálem (v mém případě média televizního). V tomto směru se mohou brát výsledky výzkumu jako „průkopnické“ a inspirativní pro další využití této metody, která není u tohoto typu médií příliš prozkoumána a využívána a jistě by vydala na celou řadu dalších výzkumů.

Použitá literatura

- [1] BURIÁNEK, J.: *Sociologie*. Praha: Fortuna, 2001. ISBN: 80-7168-254-5
- [2] ČÁSLAVOVÁ, E., et al.: *Popularita sportů u české veřejnosti versus jejich prezentace v masmédiích*. Praha: FTVS UK, oddělení sportovního managementu, 2003.
- [3] CURRAN, J., SEATON, J.: *Power without Responsibility*. 3rd ed. London: Fontana, 1988.
- [4] DOLEŽALOVÁ, I.: *Feminismus*. Praha: CERM, 1999. ISBN 80-85867-88-5
- [5] FASTING, K., KNORRE N.: *Ženy ve sportu v České republice: zkušenosti sportovkyň*. Praha: Český olympijský výbor, 2005.
- [6] FLEGL, V.: *Malý průvodce olympijskými sporty*. Praha: Albatros, 2000. ISBN 80-00-00749
- [7] FULKOVÁ, M.: Když se řekne Gender. *Výtvarná výchova*, 2003, r.43, č.4, s. 5-8
- [8] HENDL, J.: *Přehled statistických metod zpracování dat*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-820-1
- [9] JIRÁK, J.: O mužských a ženských rolích v televizním zpravodajství. In *Žena a muž v médiích. Sborník referátů jednodenního semináře, který uspořádala Nadace Gender Studies a Český helsinský výbor*. Praha: Nadace Gender Studies, 1998. s. 28-30.
- [10] JONÁK, Z.: *Obsahová analýza mediálního sdělení recenze*. Praha: Ikaros [online], 1998, roč. 2, č. 5 [cit. 2006-07-22] Dostupné z: <http://www.ikaros.cz/node/221>

- [11] KÖPPLOVÁ, B., JIRÁK, J.: *Média a společnost*. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-697-7
- [12] MARŠÍK J.: *Vznik a vývoj sportovní reportáže*. Praha, 2003. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/80/serial_stabilizace/zprava/68370
- [13] McQUAIL, D.: *Úvod do teorie masové komunikace*. Praha: Portál, 1999. ISBN 80-7178-200-9
- [14] OATES-INDRUCHOVÁ, L.: Gender v médiích – nástin širší problematiky. In *Společnost žen a mužů z aspektu gender. Sborník studií vzniklých na základě semináře pořádaného Nadací Open Society Found*. Praha: Nadace Open Society Found Praha, 1999. s.131-151
- [15] OSVALDOVÁ, B.: *Česká média a feminismus*. Praha: Libri, 2004. ISBN 80-7277-263-5
-
- [16] SÍBRT, M.: Generové stereotypy aneb o ženách v českých televizích [online]. Publikováno 1.10.2004. Dostupné z: <http://www.feminismus.cz/fulltext.shtml?x=204655>
- [17] SIEBENGRANDL, W.: *Kronika – 100 let olympijských her 1896 – 1996*. Mnichov: Bertlsmann Lexikon, 1995.
- [18] SCHULZ, W. - SCHERER, H. - HAGEN, L. - REIFOVÁ, I. - KONČELÍK J.: *Analýza obsahu mediálních sdělení*. Praha: Karolinum, 2004. ISBN 80-246-0827-8
- [19] ŠVARC, D.: *Mediální prezentace olympijských her 2004 v Aténách v českém tisku*. Praha: FTVS UK, 2005. Diplomová práce
- [20] VALDROVÁ, J.: Stereotypy a klišé v mediální projekci genderu. *Sociologický časopis*, vol. 37, no. 2, s. 183 – 205

[21] *Zákon č. 468/1991 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání*

[22] *Zákon č. 348/2005 Sb. o placení televizních poplatků*

Internetové odkazy:

<http://www.olympic.cz>

<http://www.ftvs.cuni.cz>

<http://www.feminismus.cz>

<http://www.rozhlas.cz>

<http://www.torino2006.org>

<http://czech-tv.cz>

<http://www.sport.cz/>

PŘÍLOHY A, B, C

Příloha A

Tabulka č. 1 Tabulka, která byla použita jako předloha k základní tabulce

Tabulka č. 2 Základní tabulka

X = Olympics
IN=International M=Male
NA=National F=Female
RE=Regional MIX=mixed
LO=Local NEU=netural

SA=doing sport/in
action SR=sport
related
M=medal/ceremony
NON=not sport
CO=coach
OTH=other (eg S,O)

P=photograph
H=head/mug shot
L=logo
GR=graphic
CAR=cartoon
C=Colour
BW=black & white

[illegible]

LO = místní N = zpráva

I = rozhovor

NEU = neutrál.

V = sportoviště,
program

D = různé

Tabulka č.2 Základní tabulka

[illegible]

Příloha B

- Tabulka č. 1** Souhrnné časy sportovních relací (Branky, body, vteřiny) na programu ČT1 v době konání Zimních olympijských her 2006 v Turíně (")
- Tabulka č. 2** Ukázka kompletně vyplněné základní tabulky televizní sportovní zpravodajské relace Branky, body, vteřiny (BBV) na programu ČT1
- Tabulka č. 3** Souhrnné časy, které byly které byly věnovány jednotlivým kategoriím - ženy, MIX, NEU
- Tabulka č. 4** Počet disciplín v každém dni v průběhu ZOH 2006 v Turíně, s rozlišením disciplín ženských a mužských
- Tabulka č. 5** Souhrnné časy jednotlivých příspěvků zpravodajské relace BBV podle formy sdělení
- Tabulka č. 6** Počet jednotlivých sportovních disciplín, vysílaných na programu ČT1 v pořadu Branky, body, vteřiny, v průběhu ZOH 2006 v Turíně (11.2.2006 - 26.2.2006)
- Tabulka č. 7** Časy jednotlivých sportovních disciplín, vysílaných na programu ČT1 v pořadu Branky, body, vteřiny, v průběhu ZOH 2006 v Turíně (11. 2. 2006 - 26. 2. 2006)

Tabulka č. 3**Tabulka č. 3a**

Souhrnný čas (prostor), který byl věnovaný ženám v rámci hlavního sportovního zpravodajství (BBV) na programu ČT1 v průběhu ZOH 2006

19,22	7,52
10,11	19,94
11,35	31,89
2,64	11,76
16,09	9,70
53,97	21,6
25,04	11,24
12,81	17,97
33,82	10,85
14,42	30,98
13,55	7,4
20,64	24,87
12,95	11,33
9,03	25,58
17,06	13,76
15,86	24,58
10,11	12,3
21,63	5,83
15,59	79,15
29,70	19,66
11,75	16,52
30,17	17,58
9,43	11,9
22,00	13,73
21,04	9,41
7,69	11,95
16,21	26
35,06	13,2
7,06	24,2
9,91	13
12,86	1387,4
17,85	0:23:07.40 minut
18,98	
16,78	
16,09	
26,30	
13,29	
16,72	
11,58	
16,05	
15,90	
17,79	
10,92	
9,61	
24,63	
24,55	
26,19	

Tabulka č.3b

Souhrnný čas (prostor), který byl věnovaný MIXům v rámci hlavního sportovního zpravodajství (BBV) na programu ČT1 v průběhu ZOH 2006

20,66
38,74
16,49
21,79
10,08
46,28
16,32
15,20
36,88
17,46
30,65
26,20
10,91
38,74
346,40

0:05:46.40 minut

Tabulka č. 3c

Souhrnný čas (prostor), který byl věnovaný NEUtrálnímu tématu v rámci hlavního sportovního zpravodajství (BBV) na programu ČT1 v průběhu ZOH 2006

12,53,
70,61
20,66
20,11
15,46
22,84
13,53
15,38
5,91
12,49
36,08
11,5
244,57

0:04:04.57 minut

kódy →

BBV - Branky, body, vteřiny

ČT1 - 1program České televize

MIX - mixed; ženy a muži dohromady

NEU - neutral; neutrální téma

Tabulka č. 4

Počet disciplín v každém dni v průběhu ZOH 2006 v Turíně, s rozlišením disciplín ženských a mužských

	celkem disciplín	disciplíny - F	disciplíny - M	disciplíny - MIX
1.den	14	6	7	1
2.den	13	4	8	1
3.den	13	8	4	1
4.den	20	12	8	0
5.den	17	4	13	0
6.den	16	6	10	0
7.den	16	10	5	1
8.den	19	5	14	0
9.den	16	5	11	0
10.den	15	9	6	0
11.den	15	4	11	0
12.den	16	9	7	0
13.den	6	5	1	0
14.den	12	4	8	0
15.den	10	4	6	0
16.den	2	0	2	0
total	220	95	121	4
průměr / den	Ø 13,75	Ø 5,94	Ø 7,56	Ø 0,25

Tabulka č.4a

Počet zpráv ve zpravodajství BBV na programu ČT1 v průběhu ZOH 2006; počet zpráv, týkajících se pouze disciplín obsazených ženami

	celkem zpráv	zprávy - disciplíny ŽENY
1.den	14	2
2.den	20	4
3.den	11	5
4.den	12	2
5.den	14	1
6.den	12	5
7.den	12	3
8.den	19	4
9.den	16	2
10.den	11	1
11.den	10	0
12.den	13	1
13.den	11	2
14.den	8	2
15.den	9	2
16.den	13	0
	205	33
	Ø 12,81	Ø 2,06

Tabulka č.4b

Počet zpráv ve sportovním zpravodajství na TV Nova v průběhu OH 2006; počet zpráv, týkajících se pouze disciplín obsazených ženami

	celkem zpráv	zprávy - disciplíny ŽENY
1.den	9	2
2.den	9	2
3.den	7	2
4.den	8	1
5.den	8	1
6.den	8	2
7.den	8	1
8.den	9	3
9.den	7	0
10.den	8	1
11.den	6	2
12.den	9	2
13.den	8	2
14.den	7	3
15.den	9	3
16.den	8	0
	128	27
	Ø 8	Ø 1,7

kódy →

ČT1- 1.program České televize

BBV - Branky, body, vteřiny

ZOH - Zimní olympijské hry

Ø - průměr

Tabulka č. 6

Počet jednotlivých sportovních disciplín, vysílaných na programu ČT1 v pořadu Branky, body, vteřiny, v průběhu ZOH 2006 v Turíně (11.2.2006.-26.2.2006)

			celkem	M	F	MIX
ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ SPOR TY	biatlon	celkem	9	5	4	0
		bruslařské disciplíny				
		krasobruslení	3	1	0	2
	lyžování	rychlobruslení	8	3	5	0
		curling	0	0	0	0
		boby	0	0	0	0
		saně	3	1	2	0
		hokej	49	49	0	0
	lyžování	běh na lyžích	23	11	12	0
		skoky	7	5	0	2
		severská kombinace	3	3	0	0
		sjezd	8	5	3	0
		slalom	1	0	1	0
		obří slalom	2	1	1	0
		super - G	1	1	0	0
		jízda v boulích	3	0	3	0
		akrobatické skoky	3	3	0	0
		snowboarding	4	2	2	0
		celkem	127	90	33	4

			celkem	M	F	MIX
NEOLYMPIJSKÉ SPOR TY	NHL		6	6	0	0
	fotbal NA		21	21	0	0
	fotbal IN		23	21	0	0
	basketbal NA		2	2	0	0
	basketbal IN		1	1	0	0
	volejbal		2	2	0	0
	tenis IN		4	3	0	1
	atletika IN		3	3	0	0
	atletika NA		4	2	0	2
	pozemní hokej		2	1	0	1
	plochá dráha		5	5	0	0
	zápas		1	1	0	0
	šach		1	1	0	0
	házená		1	1	0	0
	moto ralley		1	1	0	0
	motoskyering		1	1	0	0
	celkem		78	72	0	4

kódy →

ZOH - zimní olympijské hry

NHL - National hockey league (USA)

IN - international; mezinárodní

NA - national; národní

M - male; muži

F - female; ženy

MIX - mix; ženy a muži dohromady

Tabulka č. 7

Časy jednotlivých sportovních disciplín, vysílaných na programu ČT1 v pořadu Branky, body, vteřiny, v průběhu ZOH 2006 v Turíně (11.2.2006.-26.2.2006)

			celkem	M	F	MIX
ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ SPOR TY	bruslařské disciplíny	biatlon	408,49	162,02	246,47	0
		krasobruslení	160,44	62,08	0	98,36
		rychlobruslení	160,11	34,08	126,03	0
		curling	0	0	0	0
	lyžování	boby	0	0	0	0
		saně	95,35	22,00	73,35	0
		hokej	2517,52	2517,52	0	0
		běh na lyžích	1100,83	607,05	493,78	0
	lyžování	skoky	247,44	212,51	0	34,93
		severská kombinace	67,00	67,00	0	0
		sjezd	201,54	170,56	30,98	0
		slalom	51,60	0	51,6	0
		obří slalom	86,99	49,04	37,95	0
		super - G	46,62	46,62	0	0
		jízda v boulich	100,68	0	100,68	0
		akrobatické skoky	111,92	111,92	0	0
		snowboarding	123,94	30,92	93,02	0
			5480,47	4574,32	1393,17	128,29

		celkem	M	F	MIX
NEOLYMPIJSKÉ SPOR TY	NHL	204,99	204,99	0	0
	fotbal NA	588,23	588,23	0	0
	fotbal IN	1037,43	1037,43	0	0
	basketbal NA	61,76	61,76	0	0
	basketbal IN	14,80	14,80	0	0
	volejbal	34,55	34,55	0	0
	tenis IN	147,06	86,40	0	60,66
	atletika IN	12,95	12,95	0	0
	atletika NA	98,09	48,44	0	49,65
	pozemní hokej	73,67	34,93	0	38,74
	plochá dráha	49,15	49,15	0	0
	zápas	34,23	34,23	0	0
	šach	48,08	48,08	0	0
	házená	46,79	46,79	0	0
	moto rally	43,34	43,34	0	0
	motoskyering	49,37	49,37	0	0
		2744,49	2595,44	0	60,66

kódy →

ZOH - zimní olympijské hry

NHL - National hockey league (USA)

IN - international; mezinárodní

NA - national; národní

M - male; muži

F - female; ženy

MIX - mix; ženy a muži dohromady

Příloha C

Tabulka č. 1 Souhrnné časy sportovních relací Sportovní noviny na TV Nova v době konání Zimních olympijských her 2006 v Turíně (")

Tabulka č. 2 Ukázka kompletně vyplněné základní tabulky televizní sportovní zpravodajské relace Sportovní noviny na TV Nova

Tabulka č. 3 Souhrnné časy, které byly které byly věnovány jednotlivým kategoriím - ženy, MIX, NEU

Tabulka č. 4 Souhrnné časy jednotlivých příspěvků zpravodajské relace Sportovní noviny podle formy sdělení

Tabulka č. 5 Počet jednotlivých sportovních disciplín, vysílaných na TV Nova v pořadu Sportovní noviny v průběhu ZOH 2006 v Turíně (11.2.2006 - 26.2.2006)

Tabulka č. 6 Časy jednotlivých sportovních disciplín, vysílaných na TV Nova v pořadu Sportovní noviny v průběhu ZOH 2006 v Turíně (11. 2. 2006 - 26. 2. 2006)

Tabulka č. 3

Tabulka č. 3a

Souhrnný čas (prostor), který byl věnovaný ženám v rámci hlavního sportovního zpravodajství na TV NOVA v průběhu ZOH 2006

5,19	42,14
10,58	25,54
25,60	10,09
22,81	27,18
4,04	29,34
11,29	4,93
30,77	16,30
12,52	23,69
34,03	17,39
17,36	12,75
9,21	10,09
7,19	27,18
11,94	29,34
12,75	4,93
12,07	16,30
23,16	23,69
4,65	17,39
3,96	12,75
410,01	37,11
28,68	10,4
17,77	1502,99

0:25:02.99 minut

10,56
25,86
11,17
25,10
22,07
12,20
21,32
25,71
24,31
11,23
29,48
8,58
29,04
8,50
22,43
4,45
4,19
23,00
5,40
16,12
19,92
9,54
4,00
14,70

Tabulka č. 3b

Souhrnný čas (prostor), který byl věnovaný MIXům v rámci hlavního sportovního zpravodajství na TV NOVA v průběhu ZOH 2006

51,60
10,89
26,41
12,50
42,24
18,33
4,94
166,91

0:02:46.91 minut

Tabulka č. 3c

Souhrnný čas (prostor), který byl věnovaný NEUtrálnímu tématu v rámci hlavního sportovního zpravodajství na TV Nova v průběhu ZOH 2006

13,57
16,60
58,61
7,08
7,42
6,30
8,46
4,53
13,28
25,05
20,90
9,37
11,90
10,90
9,12
8,92
4,15
8,72
8,05
21,60
12,28
8,05
21,60
12,28
8,08
8,30
345,12

0:05:45.12 minut

kódy →

MIX - mixed; ženy a muži dohromady

NEU - neutral; neutrální téma

Tabulka č. 5

Počet jednotlivých sportovních disciplín, vysílaných na TV Nova v pořadu Sportovní noviny, v průběhu ZOH 2006 v Turíně (11.2.2006.-26.2.2006)

			celkem	M	F	MIX
ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ SPORTY	biatlon	celkem	9	7	2	0
		bruslařské disciplíny				
		krasobruslení	1	0	1	0
		rychlobruslení	4	0	4	0
	curling	celkem	0	0	0	0
		boby	1	1	0	0
		saně	0	0	0	0
		hokej	33	32	1	0
	lyžování	běh na lyžích	16	6	10	0
		skoky	3	3	0	0
		severská kombinace	1	1	0	0
		sjezd	5	2	3	0
		slalom	4	1	3	0
		obří slalom	3	1	1	1
		super - G	0	0	0	0
		jízda v boulicích	2	0	2	0
		akrobatické skoky	0	0	0	0
		snowboarding	0	0	0	0
		celkem	98	54	27	17¹

NEOLYMPIJSKÉ SPORTY	celkem	M	F	MIX
NHL	5	5	0	0
fotbal NA	17	17	0	0
fotbal IN	8	8	0	0
	30	30	0	0

kódy →

ZOH - zimní olympijské hry

NHL - National hockey league (USA)

IN - international; mezinárodní

NA - national; národní

M - male; muži

F - female; ženy

MIX - mix; ženy a muži dohromady

¹ - součástí skupiny MIX jsou reportáže "Okamžiky OH"

Tabulka č. 6

Čas jednotlivých sportovních disciplín, vysílaných na TV Nova v pořadu Sportovní noviny, v průběhu ZOH 2006 v Turíně (11.2.2006.-.26.2.2006)

			celkem	M	F	MIX
ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ SPORTY	biatlon		116,68	70,58	46,1	0
	bruslařské disciplíny	krasobruslení	49,77	0,00	37,27	0
		rychlobruslení	143,23	3,71	139,52	0
		curling	0	0	0	0
		boby	11,23	11,23	0	0
		saně	0	0	0	0
		hokej	2097,94	1087,42	10,52	0
	lyžování	běh na lyžích	1016,10	497,08	681,72	0
		skoky	89,20	89,20	0	0
		severská kombinace	33,67	33,67	0	0
		sjezd	143,47	56,52	86,95	0
		slalom	94,34	8,72	86,17	0
		obří slalom	84,40	38,75	40,71	4,94
		super - G	0	0	0	0
		jízda v bouřích	51,37	0	51,37	0
		akrobatické skoky	0	0	0	0
		snowboarding	0	0	0	0
			3837,58	2073,77	1357,23	319,5 ¹

NEOLYMPIJSKÉ SPORTY	celkem	M	F	MIX
NHL	296,73	296,73	0	0
fotbal NA	574,91	574,91	0	0
fotbal IN	298,12	298,12	0	0
	1169,94	1169,94	0	0

kódy →

ZOH - zimní olympijské hry

NHL - National hockey league (USA)

IN - international; mezinárodní

NA - national; národní

¹ - součástí skupiny MIX jsou reportáže "Okamžiky OH"

M - male; muži

F - female; ženy

MIX - mix; ženy a muži dohromady